

61 – VĨ TÁN GIẢ TỬ TÀI NAN TỰ

Người mà có đuôi lông mày tán loạn, tiền tài của cải khó mà dồn trữ, giữ được lâu dài.

Lông mày tán loạn là ý nói phần đuôi lông mày rời rạc, không tập trung, thưa thớt, biểu thị tiền tài phát tán. Lại cũng biểu thị, vận lúc trẻ khoảng hai mươi sáu đến hai mươi chín tuổi, tiền tài không có nhiều trong tay.

62 – ĐẦU GIAO GIẢ, THÂN MỆNH TẢO KHUYNH

Người mà có đầu lông mày nối liền nhau, sinh mệnh sẽ sớm gặp đồ vậy

Ấn đường là thuộc mệnh cung, nếu như hai đầu lông mày giao nhau như hình con đế, lông mày xâm nhập ấn đường đây chính là thể hiện tướng đoản thọ.

Bộ tướng dưới trướng Lưu Bang là Kỷ Tín, chính là người có lông mày giao nhau như vậy, cho nên chết dưới lưỡi kiếm của Hạng Vũ.

Kim tảo kinh nói rằng: Hai lông mày giao nhau là tướng phá ấn, có thể không thể sống lâu, không có tài lộc.

63 – TÂM TRUNG TRỰC ĐOÁN, HUỆ TÍNH THIỂU

Con người mà lông mày bị đứt đoạn thì ít có lòng thương người.

Người mà lông mày bị cắt đoạn, do nếp hoa văn đi qua chia ra, thì bẩm tính thiếu lòng nhân ái. Ở đầu lông mày có đường hoa văn chạy thẳng lên huyền châm, phá ấn cũng thế.

64 – LƯỠNG ĐẦU CAO NGƯỠNG, TRÁNG KHÍ HOÀNH

Hai đuôi lông mày cao hẫng lên là người có chí khí lớn.

Đuôi lông mày mà theo kiểu lãng vân, là biểu hiện người có chí khí. Hai đuôi lông mày vươn cao, thì là người có phong cách của bậc đại trượng phu. Lông mày có đuôi dài kéo tới tận tóc mai, thì thật hiển quý.

65 – MAO TRỰC, TÍNH LANG

Lông mày thô, mọc dựng đứng, tính tình ác độc

Lông mày thô lộ, mọc dựng đứng, thì người chủ của nó tính tình ác độc sẽ bị chết vì những họa lớn.

66 – MAO NGHỊCH, HỌA SINH

Lông mày mà mọc ngược thì tai họa sẽ dần dần đến.

Lông mày mọc ngược, người này thì tai họa không bao giờ dứt. Không những thế còn phương họa tới ông nội, cha đẻ, và có những dự triệu đại hung.

67 – PHÚC MỤC NHUYỄN NHU NHI THIẾU ĐOẢN

Lông mày mềm yếu, áp sát mắt, thì con người thiếu quyết đoán.

Lông mày thành hình chữ bát, mềm mại, áp sát mắt, thì trước sau, con người này thiếu tính cứng cỏi. Vì vậy chẳng bao giờ quyết đoán được.

68 – YÊN NGUYỆT CAO YẾT NHI, HẢO TRANH

Đầu và đuôi lông mày đều vươn cao thì người chủ của nó có ý chí đấu tranh.

Đầu lông mày thấp, đuôi lông mày cao, mà lại thêm lông mày mọc ngược, thì phương hại đến bậc tôn nghiêm, nhưng không tham tử sắc.

69 – KHẤU SÚC VÔ NHÂN, PHƯƠNG PHÙ DU CHI ĐOẢN CỬU

Đầu lông mày co rúm lại, thì tính mệnh ngắn như phù du

Phù du là động vật sinh thuộc âm, cho nên thích âm, ghét dương. Người mà có đầu lông mày co rúm, suốt đời không mở mắt ra được. Nên gọi là quỷ hình. Vì vậy mới đáng tiếc là tính mệnh loại người này như con phù du, sáng còn tối mất. Người mà có lông mày giao nhau, thọ số như ánh mặt trời, buổi sáng ra, buổi chiều về, không biết sống chết lúc nào. Cũng giống như con ve sầu kêu về mùa hạ, không biết đến xuân thu.

70 – MAO TRƯỜNG CẬP THÓN, HƯỞNG QUY HẠC CHI HÀ LINH

Lông mày mà dài đến một phân, thì hưởng trường thọ như con hạc, con rùa.

Lông mày dài đến một phân người ta gọi là thọ hào. Năm hai mươi tuổi, sinh những sợi lông mày này, thì ba mươi tuổi chết. Năm ba mươi tuổi sinh những thọ hào này, thì bốn mươi tuổi qua đời. Trên bốn mươi tuổi mới sinh, thì có thể trường thọ. Ở lông mày, cũng như ở tai, mà mọc những sợi thọ hào này màu trắng, thì đó là điềm an nhàn hưởng tuổi trời bách niên vậy.

71 – THẬP TỰ CAO PHẨM

Người mà có nếp hoa văn hình chữ thập thì có thể ngồi quan cao

Ấn đường ở giữa hai lông mày, mà có nếp hoa văn hình chữ thập, thì đó là điềm quan cao, tôn quý.

72 – THIÊN VĂN ĐẠI HẠNH

Người có nếp hoa văn hình chữ thiên, thì tính tình vận mệnh hanh thông.

Nếu như có hoa văn hình chữ thiên, tính tình thông đạt, một đời hanh thông. Nếu bằng có tai họa gì cũng tự nhiên qua được. Nói rằng có hoa văn hình chữ thập, là chỉ phục tề cốt nổi rõ, kéo xuống tận sơn căn, đất trời tương giao, biểu hiện ra những nét này. Ngược lại thì sẽ không tốt vậy.

73 – TÁN THÂN TỰ GIẢ, LỘC NHỊ THIÊN THẠCH

Người mà có hoa văn quẻ thân, thì có thể được hưởng bổng lộc hai nghìn thạch (*)

(*) Quẻ thân, một quẻ trong Kinh Dịch, có hình ba đường thẳng ngắn nằm ngang, người cắt giữ thành 6 đoạn như sau: ≡ ≡

Ấn đường có hoa văn thành hình quẻ thân, thì được làm quan tới bổng hai nghìn thạch. Và nếu như hai lông mày bình thường, hai con mắt không có gì khiếm khuyết, bộ vị long hồ cũng thường, cửu châu bộ vị tương xứng, thì sẽ hiển quý.

74 – THÀNH THỔ TỰ GIẢ, TƯỚNG BÁCH VẠN BINH

Người mà có hình hoa văn chữ thổ, có thể trở thành đại tướng, thống lĩnh trăm vạn binh

Ấn đường có hoa văn hình chữ thổ, có thể trở thành người thống lĩnh trăm vạn binh mã.

Giữa hai lông mày, giữa hai con mắt, mà hẹp nhỏ, chật chội, hoặc ngọc trụ cốt cao hẳn lên, nối liền với thiên đình, thì đó đều là tướng cách của bậc tướng quân.

75 – LIỆT THÔ PHÂN MAO, CỎ NGỌC ĐIỀN CHI CAO LÃNG

Những người được sự phân chia đất, nhận cỏ, là do ấn đường rộng rãi, sáng sủa; có hoa văn hình chữ ngọc, chữ điền.

Thiên tử lấy đất có màu ngũ sắc tượng trưng cho mây, vua chư hầu được tiếp kiến thiên tử, thì thiên tử dựa theo phần đất được phân phong của vua chư hầu đó, mà lấy đất màu sắc nào ban cho có tính tượng trưng. Nếu vua chư hầu đó được phong đất ở phương đông, thì sẽ nhận được hòn đất có màu xanh. Còn lại cứ thế mà chia cho các vua chư hầu khác. Với hòn đất được ban đó, vua chư hầu còn được thiên tử cho cỏ bạch mao, cỏ mao trắng để gói lại, đem về lãnh địa của mình, tể ở đàn xã. Sau đó lại lấy đất vàng bọc lại, lấy cỏ mao trắng bao bên ngoài. Cỏ mao trắng có ý giữ cho đất thiên tử ban được sạch sẽ, đất vàng là ý, bậc vương giả che khắp bốn phương. Rồi chiếu theo địa vị cao thấp, khinh trọng mà chia ngôi thứ, tên hiệu.

Có được việc liệt thô phân mao này, là bởi người này, ở vùng ấn đường có hoa văn hình chữ ngọc, chữ sơn (*)

() Ở phần chính văn thì nói là hoa văn hình chữ ngọc và chữ điền, nhưng phần chú giải thì lại nói hình chữ ngọc và chữ sơn. Chẳng biết có nhầm lẫn gì không ? Hay người chú giải có ý, dùng giai thoại: Tứ sơn điền đảo sơn, bốn chữ sơn lộn dọc ngang cũng thành hình chữ điền. Hoặc hai chữ này tự dạng gần nhau, hoặc ý người chú giải khác ?*

76 – VU CHU DUỆ TỬ, CÁI THỦY MÃ CHI VIÊN THÀNH

Được khoác áo màu đỏ lông lánh, được mang áo màu tím hiên ngang, là bởi ở ấn đường có hoa văn, như ngựa, như nước bày thành hàng (*)

() Áo màu đỏ là chỉ quan lục thất phẩm. Áo màu tím chỉ quan hàm tứ phẩm đến nhất phẩm.*

Chữ vu, đọc là vu, có nghĩa là sắc sỡ, lông lánh, chữ chu là màu đỏ, màu áo của quan lục phẩm, thất phẩm. Còn tử là tím, màu bào phục của quan ngũ phẩm, tứ phẩm trở lên đến nhất phẩm. Giữ được các quan hàm này là bởi những người ở ấn đường có hoa văn, có màu như màu chim thúy. Màu tím là màu quan phục. Màu trắng của bạc là màu của đại phục, màu vàng là màu của quan ấn. Vì vậy khi mà gốc lông mày có được ba màu này, sắc sỡ của lông chim thúy là một điều đại quý vậy.

77 – DỤC SÁT THẦN KHÍ, TIÊN QUAN MỤC TÌNH

Muốn quan sát thần khí của một con người, trước tiên là xem trông con mắt của người ấy.

Cái thần của bầu trời là ở mặt trời, cái thần của con người là hai con mắt. Buổi tối cái thần nghỉ ngơi ở trong lòng người ta, sáng ra thần hiện ra vận động ở hai con mắt. Cho nên xem xét hư thực ở hai con mắt, lòng người thiện ác, xấu tốt như thế nào, nhất định phải quan sát thật kỹ ở hai con mắt.

Quan sát ngoại hình của người ta, sẽ thấy rõ nội tâm của người. Thần là chủ thể của thân người, là cơ sở của hàng trăm mạch máu trong cơ thể, là nơi chỉ huy của tâm phé. Cốt là nơi nương tựa của thân thể. Thần với thân tương xứng với nhau, thì tôn quý. Không tương xứng thì hạ tiện. Thần với cốt không tương xứng, cũng vậy, tương xứng cũng vậy.

Thanh nhưng vô thần thì gọi là hàn. Tú nhưng vô thần, gọi là bạc. Cổ nhưng vô thần gọi là lậu. *Quái nhi vô thần, xưng vi thô*, quái mà không có thần thì gọi là thô.

Sách Linh đài bí quyết chép: Con mắt là mặt trăng, mặt trời của cơ thể con người, là tâm thần cho hộ dĩ, là cửa sổ của tâm hồn.

Ở trên thì có tam dương tam âm. Trong cơ thể con người ta ở giữa trời đất, phải trái chủ quản mười bộ.

Mùa xuân trong bốn mùa, là khi con mắt người ta hiển hiện tâm thần rõ rệt hơn cả. Nó cùng với mọi cơ quan tương thông. Như con mắt người ta chiêm nghiệm, thì thần chính là điện đình, là chủ thể của các cung hiền lương, ngu phạm, cao quý, hạ tiện, cơ sảo, bất chuyết, dũng cảm, nhu nhược, gian tà, chính trực.

Mạnh Tử nói: Một con người mà tâm linh chính trực thì con mắt, trông mắt của người ta sáng láng. Con mắt của quý tướng thì góc trước hình cong như lưỡi câu, đầy vẻ trí tuệ, dài như một nét mác, giỏi trù liệu mưu kế, giỏi kinh doanh, vận động. Ở đuôi mắt thì bình thường, nghiêm chỉnh như một lưỡi dao. Biểu hiện một thông minh, tài tuấn, văn chương hiển hách. Tam dương đầy đặn, nhiều phúc lộc, vượng tổ tông, ít tai nạn. Lục hợp viên mãn tương xứng, biểu thị sự thanh nhân, tiếp cận quyền quý, chính trực.

Ánh mắt trong sáng, tiếng tăm vang dội, văn chương hiển hách. Ánh mắt yên bình, trong sáng, nhìn nhận sáng suốt, không bị sa đà, đàn đúm. Ánh mắt rộng mở, thể hiện một tâm hồn quảng giao, không tham lam, tính tình ôn hòa.

Gian môn bằng phẳng, rộng rãi, sáng láng, thể hiện tính tình trong sáng, không dâm tà, thích đi đây đi đó, vui chơi, có vợ đẹp.

Ngư vĩ bằng phẳng, sáng sủa, thì lấy vợ dễ dàng, hay được đàn bà giúp đỡ tiền nong, nhưng không làm việc gian tà. Được phụ nữ ham thích, ham thú lâm tuyền.

Tâm nương bằng phẳng, biểu thị tử tôn hưng vượng nhiều tài lộc, hôn nhân tốt đẹp. Lệ đường đầy đặn, ít chuyện buồn phiền lo lắng, nhiều điều vui không dính bao giờ tới chuyện hình ngục, có con mắt nhìn người, quý hiền, thông minh.

Phần dưới của khuôn mặt có màu đỏ thích tranh đấu. Phía đuôi mắt có một nếp nhăn thẳng với lỗ tai, thì già mới có được thành đạt. Còn như mạch máu đỏ giăng trên trong mắt, thì có thể gặp tai nạn.

Hai mắt, một mắt to, một mắt bé, thì sẽ có anh em cùng cha khác mẹ. Dưới con mắt, có nếp nhăn nằm ngang, tính tình cương trực phân minh, nếu hoa văn hình như con tằm nằm ngang thì tử tôn

quý hiển. Ánh mắt trong sáng tươi đẹp, thì thông minh tài bộ là người ưa tích đức. Ánh mắt đen mờ, như không có, là người đoản mệnh. Ánh mắt như trâu, hổ là người hiển quý. Ánh mắt trong đen là người chín chắn, trường thọ. Mắt tròn, không góc cạnh, làm việc nhiều sai sót để rồi sau đó hối hận.

Ánh mắt thường hướng tới chuẩn đầu, biểu thị tính tình thận trọng, yên hòa. Đuôi mắt hai góc rủ xuống thể hiện sự xa cách, ly biệt với người thân. Nếu không thì khó mà sống hòa thuận với họ. Tròng mắt lồi lên không thích nghi với việc đi đường. Tròng mắt nổi lên như một viên bi, hoặc giống như treo ngoài khuôn mặt, thì người này có nhiều khả năng chết ở lao tù. Tròng mắt u ám, mà lại thiên về phía trên, thì tính tình hạ tiện. Ánh mắt nhìn xa, thông minh. Mắt nhìn xuống, độc ác. Ánh mắt bình thường, là người hiền đức. Mắt nhìn chăm chăm, là người thâm hiểm. Ánh mắt lảo liên là phường trộm cắp. Ánh mắt phóng đảng, là phường gian tà. Ánh mắt trần truồng, là phường ngu độn.

Mắt trái là biểu hiện thuộc về cha, nếu nhỏ thì phương hại đến phụ thân. Mắt phải là thuộc về mẹ, nếu nhỏ thì phương hại đến mẫu thân. Những tật bệnh về mắt, biểu thị mức độ bệnh tật của cả con người. Mắt to, lông mày ngắn, tuổi trung niên thường gặp hoạn nạn. Tròng mắt nằm lệch về phía đuôi mắt, người khinh bạc, gian trá.

Người một mắt, thì gọi là đào hoa sát, hiếu sắc. Lông mày cùng tròng mắt sát nhau, tính tình giao hoạt, ganh ghét, người con thứ nhất, tính mệnh khó toàn. Phụ nữ mà tròng đen lớn, mắt trong sáng, tươi tắn, nhưng ánh mắt rủ xuống, thì nhất định có cuộc đời quả phụ.

Mắt hình tam giác, tính tình hung bạo, mãnh liệt. Bốn bên mắt trắng, phương hại con cái, dâm dăng. Lại có 3 kiểu mắt rất quý: ánh mắt tinh nhanh, chẳng khác gì ánh mắt chim ưng vừa rời tổ, lại không khác gì hổ ra khỏi rừng, mắt có hai tròng, mắt dài đến hơn một tấc, có khả năng nhìn thấy được tai của mình, tròng mắt, đen trắng phân minh, chẳng khác gì soi gương mà tô son đen vậy.

Trên những nét đại thể, nhìn xiên xẹo, nhìn xuống, nhìn trộm, liếc trộm, ánh mắt phóng đảng, như sợ hãi, như say, như ngủ, đều là những tướng dâm dăng hạ tiện.

Tròng mắt, người ta có sáu loại linh thần: Thần nộ biểu thị sự giận dữ, bất mãn. Thần an, biểu thị sự yên vui, hòa hợp. Thần li, biểu hiện tình cảm chia cách. Thần lưu, biểu thị sự phóng đảng, dâm tà. Thần khiếp, biểu thị sự sợ hãi, khiếp nhược. Thần nhược, biểu thị sự buồn rầu, bi thương khóc lóc.

Sách *Quy nhĩn* chép rằng: Tròng mắt có màu vàng, nhận thức lộn xộn, sớm phải mồ côi, dù là con trai, con gái. Mắt to, nhát gan. Tròng mắt màu xanh biếc, có phong cách thần tiên. Tròng mắt màu xanh, chết bởi sông nước. Đàn bà mắt lúc nào cũng ngưỡng nhìn trời, phần lớn ác độc, đàn ông mắt luôn nhìn xuống đất, phần lớn đa dâm, phạm tội. Còn như nói chưa xong, mà mắt thỉnh thoảng lại cúi xuống đất, thì là người có bệnh đau bụng kinh niên. Mắt tự nhiên có màu xanh là gan có bệnh không chạy chữa được. Mắt tự nhiên có màu vàng, là tì có bệnh không chữa được. Còn như tự nhiên có màu trắng là do phế phổi đang có bệnh vậy.

Sách *Quy giám* có viết: Một người mà mắt không chuyển động linh hoạt, tròng mắt có màu đỏ, thì sắp tới sẽ gặp chuyện hung hiểm. Tròng mắt lại có màu trắng thì sẽ có chuyện thương tổn xương cốt. Những người có tròng mắt màu đen, phải đề phòng những trì trệ, bệnh tật. Những người có màu

vàng trong tròng mắt, thì tài tiền bạc chóng tới tay. Tròng mắt có màu xanh, đời người hưng vượng. Tướng đẹp thì hưng vượng; tướng trì trệ thì suy thoái, như cha mẹ, vợ con bệnh tật, hoặc tì thiếp, nô bộc mất mát, lục súc tử vong.

78 – HIỀN LƯƠNG TRỪNG TRIỆT, HÀO TUẤN TINH ANH

Người hiền lành, lương thiện, đôi mắt trong sáng. Bậc hào kiệt anh tuấn, đôi mắt tinh anh.

Những kẻ sĩ hiền minh, lương thiện, đôi mắt trong sáng như nước. Những nhân vật hào kiệt, đôi mắt âm áp, thông tuệ, đen trắng phân minh.

Vương Mậu, người nhỏ nhắn, Bùi Giai xem xét rất kỹ rồi nói rằng: “Vương Mậu có đôi mắt trong sáng có thần, chẳng khác gì ánh chớp sáng lòe”. Về sau, Vương Mậu, làm tới chức Tư đồ.

79 – TÍNH ĐOAN CHÍNH GIẢ,

NHÂN QUAN BÌNH CHÍNH BẤT THIÊN PHA

Người mà tính tình đoan chính, thẳng thắn, ánh mắt bình thản, ngay thẳng, không thiên vị, gian tà, cong vạy.

Mắt tốt, thì tâm địa tốt. Mắt ác thì lòng cũng không hiền. Nếu như tâm địa đoan chính, thì cái nhìn cũng sẽ thẳng thắn, bình thản.

Trong mắt người ta, phần trắng không nên nhiều; phần đen không nên ít. Thần tinh của mắt không nên quá cứng rắn, không nên trì trệ. Ánh mắt không nên phản trắc, không nên phóng đảng. Con mắt không nên lồi ra, những tia trong mắt không nên bao giờ là màu đỏ. Đó là những thiên tướng về đôi mắt.

80 – TÍNH LƯU ĐĂNG GIẢ, CHUYỂN PHÂN BẤT MINH

Tính tình phóng đảng, thì có đôi mắt lúc nào cũng chớp nháy lảo liên, không một lúc yên ổn.

Người tính tình phóng đảng, mắt một nháy liên hồi, không một lúc yên. Ánh mắt khinh mạn, hay dòm trộm người, biểu thị là người dâm đảng, không phép tắc.

81 – HOÀNG NHUẬN ĐỊNH CHÍ VU HOÀNG PHÁT

Tròng con mắt có một màu vàng tươi tắn, nhất định trường thọ.

Kinh Thi có viết: Hoàng phát nhi sĩ, để hình dung người trường thọ. Hoàng phát là để chỉ hoàng phát tiên. Nếu như trông mắt có màu vàng tươi tắn, thì tuổi thọ có thể sánh với tiên hoàng phát. Trông mắt màu vàng tươi tắn, đầu tóc lúc đầu bạc trắng, sau đó chuyển sang màu vàng, biểu thị sự trường thọ như tiên ông.

82 – BẠCH CÁN CHUNG CHỈ VU BẠCH ĐÌNH

Trông mắt trắng khô, đến già vẫn chỉ là một người dân bình thường.

Lưu Vũ Tích trong bài: “Lậu thất minh” có nói: Vãng lai vô bạch đình. Ra vào không có ai là người bình thường...(*)

(*) Lưu Vũ Tích: (772 – 842), nhà thơ thời Trung Đường. Bành Thành, Giang Tô, đậu tiến sĩ năm hai mươi một tuổi. Sau đó lại đỗ bác học hoàng tử. Có hai bài văn ngắn nổi tiếng: Lậu thất minh, Bài minh về ngôi nhà kiểu quê. Xin xem toàn văn: “Giai thoại văn học Đường” – NXB Thanh Hóa, 1997.

Đôi mắt khô, không thanh tú, một đời người không làm nên công danh gì, chỉ là người dân bình thường. Đôi mắt, với đồng tử trắng làm chỉ đến một viên lại chạy ngược chạy xuôi vất vả mà thôi.

83 – CÓ HẠ NGÔN TỬ, THÚC HƯỚNG TRI KỲ TẤT TỬ

Ánh mắt nhìn xuống thấp, nói năng chậm chạp, Thúc Hướng biết rõ Đôn Tử nhất định chóng chết.

Tháng năm mùa hạ, năm thứ 11, thời Lỗ Chiêu Công thời Xuân Thu. Đôn Tử, tại đất Thịch, hội kiến với Hán Tuyên Tử. Ánh mắt của Đôn Tử rủ xuống, tiếng nói chậm chạp. Thúc Hướng nói: “Đôn Tử nhất định chết rất nhanh. Trong hội kiến, có những quy định rất rõ, làm không đúng là phạm lỗi nặng. Nay Đôn Tử đảm nhiệm chức năng thay mặt thiên tử, đứng đầu trăm quan, tại minh hội, tuyên bố những lời của thiên tử, nhưng ánh mắt lại không lúc nào vượt quá đai lưng, tiếng nói nhỏ đến mức đứng gần sát Đôn Tử nghe cũng không rõ. Những điều này đều vi phạm quy tắc. Điều này có thể biết, Đôn Tử không còn khí dưỡng thân nữa, chết đến nơi rồi còn gì. Cũng mùa đông năm ấy, Đôn Tử quả nhiên qua đời.

84 – THỊ ĐOAN XU TẬT, NGUY CHỦ KIẾN HỒ ĐẮC TÍNH ?

Quan sát, để có thể nhận ra sự thực, đi đứng vội vàng, Ngụy Chủ bao giờ mới hiểu rõ những lời lý giải của Hi Si ?

Trí Bá thống lĩnh quân đội của hai nước Hàn, Ngụy tấn công nước Triệu. Dẫn nước sông làm ngập thành vua Triệu. Thành nước Triệu chỉ còn một đoạn ngắn nữa là hoàn toàn ngập trong nước, vua tôi Triệu phải đầu hàng chẳng còn lâu la gì nữa. Nhưng một mưu thần của Trí Bá là Hi Si, quan sát thấy

Hàng Tử và Khang Tử thống lĩnh quân đội Hàn và Ngụy không có một chút vui mừng nào trên nét mặt, mà ngược lại còn thấy trên mặt họ những nét lo âu, liền nói với Trí Bá:

- Hàng Tử với Khang Tử, hai người nhất định sẽ làm phản.

Trí Bá không tin. Sáng ngày hôm sau, Trí Bá đem những lời trên của Hi Si nói lại với Hàng Tử, Khang Tử. Cả hai đều thanh minh.

- Hi Si là phường thất phu, ăn nói quàng xiên, khiến cho ngài hoài nghi chúng tôi, nếu như vậy xin ngài cho tấn công gấp ngay thành của Triệu

Hàng Tử và Khang Tử đi khỏi không lâu thì Hi Si vào, thưa:

- Tại sao chúa công lại đem những lời tiểu nhân nói riêng với chúa công lại nói với Hàng Tử và Khang Tử ?

Trí Bá hỏi lại:

- Làm sao nhà ngươi biết

Hi Si đáp:

- Tiểu nhân vừa mới gặp Hàng Tử cùng Khang Tử. Cả hai đều liếc nhìn trộm tiểu nhân rất nhanh, rồi vội vàng bước đi. Đây chính là vì hai người đã biết việc trên, là vì tiểu nhân đã nhìn thấu nội tâm của họ.

Trí Bá vẫn không tin. Hi Si không còn cách nào khác, đành thoát thân bằng cách bày kế để Trí Bá sai mình đi sứ nước Tề.

Không bao lâu Hàng Tử, Khang Tử, ngầm liên kết với Triệu Nhương Tử mở cổng dẫn nước quay trở lại làm ngập doanh trại của Trí Bá, đánh bại quân đội Trí Bá. Giết chết Trí Bá, lại còn chém cả họ nhà Trí Bá.

85 – THẦN HẨM TRI THỌ

Tinh thần của đôi mắt khuyết hãm, ngấn ngủi, thì biết ngay rằng đời người không dài nữa.

Đời con người ta dài hay ngắn thể hiện ở tinh thần con mắt. Nếu như ánh mắt ngấn ngủi, khuyết hãm, thì nhất định ngày chết đã gần kề. Hoàng Sào có con mắt giống mắt ong, tròn mắt trắng, không có thần sắc nên không thọ.

86 – TÌNH ĐỘ, CỰC HÌNH

Trông con mắt mà lời ra, người ấy tất phải chịu cực hình.

Tròng con mắt lồi ra, gọi là phong mục, tất phải chịu tử hình. Sách tướng thường nói: Mắt như mắt ong, giọng như sói lang, tất không thể có cái chết tử tế. Phong mục sai thanh, tất bất thiên chung.

Vương Mãng có đôi mắt là đôi mắt si mục, mắt cú. Hai mắt phát ra những tia trắng dã. Khấp mắt những tia màu đỏ giăng đầy, cho nên không có được một cái chết yên lành.

87 – TÀ PHÂN GIẢ, NHÂN TAO KỲ ĐỘC

Ánh mắt không thẳng, thì người bên cạnh sẽ gặp tai họa của anh ta.

Người nhìn trộm, có ánh mắt không ngay thẳng, người này, nhất định gây họa cho kẻ khác, nhưng bản thân họ cũng vong thân. Hoặc giả còn chết bởi thương đao.

88 – SI THỊ GIẢ, TỰ KHẮC KỲ HÌNH

Ánh mắt si ngốc, là chính bản thân anh ta ngăn cản con đường đi lên của mình

Ánh mắt si ngốc, không trong sáng, không hoạt động như hết hơi, là biểu hiện của khuôn mặt tự mình khắc chế bản thân. Nói như vậy nghĩa là hai mắt ánh mắt mờ tối, không sáng trong, thì tự mình hại mình.

89 – DÂM NHÃN, THẦN ĐĂNG

Ánh mắt dâm loạn, tinh thần phóng đảng

Người dâm loạn, ánh mắt phóng đảng, dầu có cổ giầu cũng vẫn thể hiện. Ánh mắt phóng đảng như vậy, nếu mắt to, thì mang họa diệt thân, nếu mắt nhỏ, thì cũng bị hao tổn tiền tài.

90 – GIAN TÂM, NỘI MANH

Tâm địa gian hiểm, trong lòng gian dối, độc ác

Giảo hoạt, gian nịnh, dâm tà, gian ác, thì trong mắt những con người này giống như bị phủ một lớp bụi mờ, thì lòng dạ của bọn này sâu tối, không thể lường. Là nơi sinh ra mọi lọc lừa, gian dối, không thể nào làm bạn với loại người này được.

91 – THUY NHÃN THẦN TRỌC NHỊ NHƯ THUY

Mắt rử xuống, tinh thần vẫn đục như ngủ

Mắt mờ đục, ánh mắt không trong sáng, không tinh táo, như ngủ, như say. Đó là 1 người trí tuệ không còn sức lực, thần khí mờ ám dễ đoán thọ.

92 – KINH NHÃN, THẦN KHIẾP NHI NHƯ KINH

Người có con mắt như sợ hãi, tinh thần hoảng hốt như có điều gì lo sợ.

Kinh nhãn, nhìn cái gì cũng thẳng thốt, lo sợ. Điều này có thể dẫn đến những khiếp hãi mà bạo tử vậy.

93 – BỆNH NHÃN, THẦN KHỐN, NHI NHƯ BỆNH VỊ DŨ

Bệnh nhãn, mắt có bệnh, tinh thần khốn đốn. Giống như mắc bệnh nặng mà chưa khỏi

Bệnh nhãn, tinh thần khốn đốn, giống như mất hết sức lực. Đôi mắt không còn sức sống, hoạt động một cách khó nhọc. Giống như người bị bệnh nặng lâu ngày chưa khỏi, nhất định không thể sống lâu. Sách tướng nói: Không có bệnh mà như có bệnh, cho nên, đến khi có bệnh thực, khó mà chữa chạy.

94 – TÚY NHÃN, THẦN HÔN, NHI NHƯ TÚY BẤT TỈNH

Túy nhãn, là thần trong mắt như hôn mê, giống như uống rượu say chưa tỉnh.

Mắt say, tinh thần hôn ám. Cũng nói là thần trí mê muội. Ánh mắt mệt mỏi, chẳng khác gì người trong cơn say. Cuối cùng nhất định sẽ ngộ độc mà chết. Ánh mắt bao giờ cũng quay xuống, một cái nhìn mờ tối, biểu thị sự dâm loạn, mê muội, tối tăm.

95 – KHOÁT NHƯ THỊ NHI HỮU UY, DANH DƯƠNG TÚ HẢI

Ánh mắt quảng đại, rộng rãi, độ lượng nhưng uy nghiêm, thì có đủ năng lực làm cho tên tuổi vang khắp quốc nội, quốc ngoại.

Ánh mắt biểu thị sự quảng đại, rộng rãi, độ lượng, uy nghiêm mà có năng lực, khiến cho người ta vừa kính vừa sợ, thì dự kiến tên tuổi sẽ vang khắp thiên hạ.

Mắt như mắt chim ưng, phú quý có thừa. Tròng mắt đen như sơn, soi gương mà tô, danh nổi thiên hạ.

96 – KÍNH THIÊN KINH NHI BÁT THUẬN, THẦN DIỆU TAM THANH

Đột nhiên gặp chuyện kinh hãi mà mắt vẫn không chớp nháy, thì lực trấn tĩnh của con người này đã đạt tới mức tam thanh của hoàn cảnh vậy.

Con người ta bỗng nhiên gặp việc kinh hãi, mà con mắt vẫn giữ được trong sáng, không chớp nháy, sắc mặt vẫn không thay đổi, thần thái vẫn ung dung, không chút ô nhiễm bởi bụi trần, siêu thoát khỏi cảnh chết trước. Đó chính là tướng của bậc đại hiền vậy.

Nhưng trên đời, trời có những người có tướng như vậy rất hiếm. Chu Huỳnh Trung, một lần vào châu vua, mặt trời đang lặn về phía tây, nhưng ánh nắng hắt vẫn rất gay gắt, khiến cho trăm quan, không ai có thể ngẩng đầu nhìn được. Chỉ riêng mình Sái Kinh vẫn nhìn chăm chú rất lâu, trong ánh nắng, mà không hề nháy mắt.

Chu Dị, một viên quan nhà Tống vâng mệnh vua đi sứ nước Kim, bị nhà Kim giữ lại và bắt nhận quan chức với triều đình Kim. Chu Dị lấy có mắt có tật để chối từ. Người Kim bèn cho khám xem Chu Dị có tật mắt thật không. Họ cho người cầm 1 cái dùi nhọn, đột ngột lao thẳng vào mắt Chu Dị. Với tất cả mọi người, gặp hoàn cảnh như vậy sẽ nhắm tịt mắt lại, nhưng với Chu Dị thì ngay đến nháy mắt cũng không. Người Kim lúc này mới tin rằng mắt Chu Dị có vấn đề thật. Và thế là Chu Dị qua được tai nạn. Rõ ràng Chu Dị có khả năng định lực hai mắt rất cao. Và nói như các nhà đạo gia, Chu Dị đã đạt tới tam thanh cảnh giới.

97 – TÍ VIÊN GIẢ, KỶ CƠ THÂM VU THÀNH THÀNH

Những người vành mắt tròn trặn, thì mưu mô thâm hiểm, như một thành cao hào sâu không thể lường được.

Tí có nghĩa là vành con mắt. Vành này mà tròn trặn, thì từ lời nói cho tới việc làm đều hiểm sâu, khiến cho người ta không thể đo lường được. Vì vậy mới nói thâm ư thành vực.

Ở phía trên mắt có những hoa văn đẹp, thì trong bụng có tài lộc. Trong mắt, đen trắng rõ ràng, thì đây chính là tướng phú quý hiển đạt.

98 – ĐƯỜNG LỘ GIẢ, QUYẾT TỬ NAI THỊ MINH LINH

Người có đôi mắt lộ, thì thường mắc phải chuyện nuôi con nuôi như tò vò nuôi con nhện.

Minh linh là một loại côn trùng, sống ở đồng ruộng, núi rừng, như con chuồn chuồn nhưng không bay xa được. Lúc còn ấu trùng, con tò vò nuôi, người ta thường lấy so sánh với việc nuôi con nuôi.

Kinh Thi, Tiểu Nhã, Tiểu Uyển có câu:

Minh linh hữu tử

Khỏa doanh phụ chi

(Tò vò mà nuôi con nhện

Đến khi nó lớn nó quyện nhau đi...(*))

() Phần chính văn của tác giả, có những chỗ khó hiểu với độc giả hiện nay, người làm sách chủ thích ngay bên. Chúng tôi dịch luôn và cách hàng những kiến giải về tò vò... Theo khoa học ngày nay thì những kiến giải này không khoa học. Tuy vậy ở đây chỉ cần khai thác mặt ý nghĩa mà thôi...*

Người mà hai mắt lộ rõ, phải coi trọng việc nhận con nuôi, nếu như lại có ánh mắt sắc nhọn, thì rất có thể đứa con nuôi này không phải là người chính trực được.

99 – KHUYỀN DƯƠNG NGÀ ÁP HÀ TÚC TOÁN ?

Những người có mắt giống như mắt chó, mắt dê, mắt ngỗng, mắt vịt, thì không cần phải bàn đến làm gì cho phí công.

Người có mắt giống như mắt chó thì tính tình thâm dật. Người có mắt dê thì thường chuốc họa vào thân. Người có mắt giống như mắt ngỗng, mắt vịt thì không có được một kết cục lương thiện. Và đều là những tướng cách rất đê hèn, hạ tiện.

Người có mắt chó thì hay lớn tiếng, người có mắt dê thì không bao giờ có được lòng từ thiện, bởi trong mắt trắng nhiều, đen ít. Còn như mắt vịt mắt ngỗng thì là người không có trí tuệ.

100 – KÊ THỦ HẦU XÀ HỀ KHẢ BÌNH

Mắt giống như mắt gà, mắt chuột, mắt khỉ, mắt rắn thì không thể nào có được những nhận định tốt đẹp.

Con người ta mà có mắt giống mắt gà, mắt chuột, mắt khỉ, mắt rắn, thì đều là tướng cách hạ tiện. Nhưng trong những hoàn cảnh cụ thể cũng cần phải nhìn nhận rõ ràng, nếu những người có mắt này, mà các bộ vị khác, các cơ quan khác tương xứng, thì vẫn còn có những điều khả quan. Cho nên vẫn cần nhận xét một cách cụ thể hơn.

Những người có mắt như mắt gà, phần lớn hung ác. Những người có mắt giống khỉ thường trộm cắp. Người có mắt giống mắt chuột thường đa nghi. Mắt giống như mắt rắn thì rất hiểm độc.

101 – THỈ THỊ, TÂM VIÊN NHI VÔ ĐỊNH

Những người có cái nhìn giống như mắt lợn, lòng dạ hay thay đổi không lường trước được.

Thị, tức là chur, tức là lợn. Mắt lợn thì đục ngầu, không thể trong, đen trắng không rõ. Hiển nhiên những người như vậy thì không ngay thẳng. Lòng dạ tham lam, nhiều dục vọng. Ngụy An Vương hỏi Tử Thuận:

- Mã Hồi tính tình kiên cường, chính trực, có khí tiết của một quan đại phu, một bậc hiền lương. Ta định để ông ta giữ chức tướng quốc. Nhà ngươi thấy có thích hợp không ?

Tử Thuận thưa rằng:

- Con mắt của Mã Hồi nhỏ mà dài giống như mắt lợn vậy, dầu thân thể có ngay thẳng nữa thì lòng dạ cũng tham lam, nhiều dục vọng. Dầu có nghìn có vạn cũng không muốn mất một chút gì. Tiểu nhân nhìn nhận Mã Hồi, không phải ở chỗ thân thể ông ta tráng kiện, mà ở chỗ con mắt ông ta có rất nhiều điều đáng ngờ.

102 – LANG CỐ, TÍNH LANG NHI NAN DANH.

Những người có con mắt ngoái nhìn người khác như mắt sói lang, thì tính tình gian hiểm khó mà lường trước được.

Lang cố, là chỉ những người quay đầu nhìn lại nhưng thân thể thì không chuyển động. Những người có tướng này, trong lòng thường rất hung ác, luôn có ý định giết hại người khác. Vì vậy thường có những hành động hại người hại vật. Không thể nào giao thiệp với loại người như vậy.

Giống như chim ưng quay cổ nhìn về phía sau, đó chính là tướng của Việt Vương Câu Tiễn. Còn như tướng cách lang cố, chính là tướng mà Tào Tháo đã nghe nói ở Tư Mã Ý. Nghe được chuyện này, Tào Tháo cho đòi Tư Mã Ý vào diện kiến, rồi cho Tư Mã Ý đi đi lại lại trước mặt mình, rồi hạ lệnh cho Tư Mã Ý quay đầu nhìn lại. Quả nhiên, Tư Mã Ý đã quay về phía Tào Tháo, nhưng người thì vẫn ở tư thế cũ. Hãy tìm hiểu thêm về lai lịch cuộc đời của Tư Mã Ý, thì thấy tướng cách lang cố của ông ta hoàn toàn phù hợp.

103 – HẬU VĨ HỮU NHƯ ĐAO TÀI, VĂN KỲ BÁC NHÃ.

Đuôi mắt có hoa văn như lưỡi dao kéo, thì là người uyên bác, thanh cao nhã nhặn, có tài về văn học, tài hoa.

Phần sau của mắt, trên ngư vĩ, có nét hoa văn dài mà sâu, hình dạng giống như dao kéo, thì dự triêu sẽ vinh hiển trong văn học nghệ thuật. Tính tình nho nhã, trung thực, trọng hậu.

Nhân nhược dao tài,

Văn chương tự lai.

104 – TIỀN TÍ TỰ HỒ CÂU KHÚC, TRÍ TÚC KINH DOANH.

Phía đầu mắt, vành mắt cong như lưỡi câu, trí túc đa mưu, có thể làm nên sự nghiệp bay cao đi xa.

Người mà có vành đầu mắt uốn cong hình lưỡi câu, thì có những tính toán không bao giờ lộ ra cho người khác biết. Có thể nhận ra vận động của thời cuộc. Đôi mắt lại to mà tròn, ánh mắt sâu trong như nước mùa thu, thì con người này thật phú quý không thể lường được.

Bình Nguyên Quân nước Triệu, xem xét tướng mạo Bạch Khởi rồi nói với vua Triệu:

- Vũ An Quân đầu nhỏ cổ nhỏ. Trong mắt, đen trắng phân minh. Nhìn ai thì không hề chuyển động đồng tử. Đầu nhỏ, đỉnh đầu nhọn, thì là người quyết đoán dũng cảm. Đồng tử đen trắng rõ ràng thì nhận xét sự vật thông minh. Nhìn người không chuyển động, không nháy mắt, thì chí khí cương nghị. Với con người như thế thì không thể tranh hơn thua với họ được đâu.

105 – DUY NỮ PHÚ CHẤT, DŨ NAM TỬ DỊ TRÌNH

Những điều tốt đẹp của đàn bà, không giống của đàn ông.

Trời phú cho đàn bà về ngoại hình cũng như về tư chất nhiều điều không giống đàn ông. Đàn ông lấy cương nghị làm quý. Đàn bà lấy nhu thuận làm cao. Đồ Nam nói rằng: “Lấy âm làm dương, người đàn ông nhất định sẽ bị thương tổn. Dương trở nên âm, nhất định nhận lấy tai họa”.

Sách Linh đài bí quyết viết: Đàn bà, trong tướng cách, quý nhất ở chỗ uy nghiêm, trọng hậu. Tiếng nói giống như tiếng hót chim én, ôn hòa nhã nhặn. Tai dày mà trắng. Trán tròn trặn, dày dặn. Tóc đen mà mượt mà. Trước ngực vừa phải. Vai bé gầy. Cổ dài. Hai mắt trong suốt, sáng sủa, ánh mắt đẹp đẽ. Nhân trung rõ ràng, phân minh. Má cùng quyền như có như không. Uy lực có như ẩn. Huyền bích đôn chính. Môi hồng, răng trắng. Xương thịt tương xứng với nhau. Cánh tay, ngón tay dài. Mũi ngay thẳng, cao rõ.

Tướng cách giàu có của phụ nữ ở tai là dày, nở nang, môi miệng hồng tươi. Huyền bích đôn chính, đôi mắt đẹp đẽ thanh tú. Tính tình khoan hòa, hai má đầy đặn. Cằm nở nang. Nhân trung dài, thực thương đầy đặn. Tầm nang bình thường. Tứ thương no đầy. Tử tri đầy đặn. Lan đài, đình úy phân minh. Tình đồ bình thản. Tế tri no đầy. Địa các rộng rãi, kéo ra đến kim áp, ngọc hà.

Tướng cách hạ tiện của phụ nữ thể hiện ở những điều sau: Vành tai rúm ró co bắp, đôi môi như đương thổi lửa. Miệng và mũi không tròn trặn, đầy đặn. Mắt lồi ra, lộ rõ. Dáng đi như rắn cuộn. Tiếng nói giống như tiếng của đàn ông. Da thịt hàn lạnh rõ. Răng cao. Lưng nhỏ nhắn. Hai hông quá cao. Trước ngực lồi hẳn ra. Răng lộ hẳn ra ngoài. Hai vai hẹp nhỏ. Sóng lưng quá thẳng. Tiếng nói, giọng nói thô nặng, nghe như có gì đồ vờ. Môi rỗng, miệng phượng. Hai má cao vọt. Tinh thần nông cạn. Nhân trung ngắn. Da thịt thô khô. Cánh tay, ngón tay, ngắn mà thô. Còn như những tướng cách tốt khác của phụ nữ có thể kể là: Có cái nhìn ngay ngắn, phân minh. Cốt cách cứng rắn, có uy lực. Lưỡng quyền không nổi rõ, không lặn xuống, như có như không, thể hiện có thể lực. Pháp lệnh có hoa văn rõ ràng. Ánh mắt trong sáng, trông mắt đen trắng phân minh. Ánh mắt bình thản, đẹp đẽ nhưng quý lực. Đẹp nhưng thanh nhã. Bước đi khoan thai, cử chỉ nhẹ nhàng. Thân thể uyển chuyển. Tính cách nghiêm chỉnh. Trán trước tròn trặn. Sóng mũi thẳng cao. Mái tóc thưa nhưng tươi tốt, như phát ra ánh sáng. Giọng nói trong trẻo, nghiêm chỉnh không có vẻ phá tán, phù hợp với nội dung. Trên đây đều là những điều quý tướng của phụ nữ.

Ngoài ra, những biểu hiện của tướng cách hạ tiện của phụ nữ là: Thường thường quay đầu nhìn phía sau, có dáng đi như rắn lượn. Bước đi như chim tước nhảy. Vành tai lộn ngược. Mắt giống như mắt dê. Tinh thần nông cạn, đẹp nhưng không nghiêm, mỹ miều nhưng không nhã nhặn. Cứng rắn nhưng lại thiếu nhu hòa. Ngũ quan biến hóa khôn lường, xâm phạm đến thiên giác, nhật giác, long giác. Thần thái dâm dăng miệng rộng, đầu lưỡi dài. Da cười nhưng thịt không cười. Môi chìa ra ngoài nhiều, miệng rúm ró. Lông mày như vành trăng khuyết nằm ngửa. Khí sắc mờ nhạt, giọng nói ngắn, nhỏ.

Còn như tướng cách phụ nữ xấu nhất phải kể: Miệng rộng, răng lộ ra ngoài, giọng nói phân tán. Tóc màu vàng. Nhân trung ngắn, rúm ró. Mũi ngắn mà thấp. Miệng môi lồi ra. Vành tai nhỏ mỏng. Hai mắt sâu hãm. Sóng mũi gãy khúc. Mặt có màu vàng, hoặc vàng sạm đen. Tóc thô to. Thân thể khô cứng. Lông mày không đẹp. Giọng nói phá tán không có âm điệu gì cả. Cổ ngắn, mặt rúm ró.

Đàn bà mà chịu sống cô độc, thường mắc phải những tướng cách sau: gọi là tam quyền diện. Lông mày dày mà cứng. Xương xung quanh mắt nổi cao. Môi dưới chìa ra đường trước. Trán trước nhỏ, hóp lại. Mắt dài, mi mắt không che được khắp mắt. Giọng nói giống như giọng đàn ông. Sắc mặt u tối, xuất hiện những vết điểm đen như cú ruồi. Ở cằm lại xuất hiện râu mọc. Mắt giống như mắt dê. Mắt có hình tam giác. Mũi có nếp nhăn hình lưỡi câu. Sơn căn gãy.

Phụ nữ trường thọ thì có những biểu hiện sau: Cằm dài, thịt đầy đặn. Thọ đới dài. Nhân trung sâu. Hai má lưỡng quyền có uy lực. Hai mắt trong suốt. Trắng đen phân minh. Giọng nói nhẹ nhàng, tròn trặn, tươi mát, trầm ấm. Pháp lệnh có hoa văn vào tận miệng. Cổ có hai ngón. Bụng xuôi xuống dưới. Da bụng rộng rãi. Vành tai to rộng. Niên thượng, thọ thượng đầy đặn, cao ráo.

Phụ nữ mà tuổi thọ ít thường biểu hiện bởi các tướng cách sau: Mắt có những nốt đen như cú ruồi, hai má cao, giọng nói giống giọng đàn ông, lông mày sát con mắt, vành tai lộn, nhân trung ngắn, vành miệng rúm ró. Cổ sau phía dưới có hai ngón. Ánh mắt luôn có sắc giận. Cúi đầu nhìn trộm. Mắt to nhưng không có sắc thái. Lục hợp bị che phủ, môi nhọn, lộ răng, phạm phải huyền sách. Mép dài mà có màu đen.

Lại nói: Phụ nữ có tới chín điều khuyết hãm trong tướng cách sau đây: Một là, giọng nói giống như giọng đàn ông, điều này thể hiện việc thương tổn chồng, phương hại đến con cái, hay giận dữ. Hai là, mọc râu, thể hiện sự bần tiện, thiếu thốn tiền tài. Thứ ba là ngực nổi hẳn ra, biểu thị sự thô lỗ, hạ tiện. Thứ tư là dáng đi giống như rắn lượn, thể hiện sự dâm dăng. Thứ năm là bước đi như chim tước nhảy, thể hiện tình hình cô độc, phẩm cách bất lương. Thứ sáu là mặt có những nốt đen như cú ruồi, hiếm con, hại chồng, đoản mệnh. Thứ bảy là mắt giống như mắt dê, biểu thị tính tình dâm dăng, không nhân từ, không thương người, phương hại con cái. Thứ tám là lưng, cánh tay gầy gò, chân cũng thế, mỏng cao vồng, biểu thị tính tình hạ tiện, khổ cực. Thứ chín là yết hầu lộ rõ, phương hại chồng con, thích những cái đẹp gian tà, mỹ miều giả trá. Lông mày xoắn tít, mắt lúc nào cũng như cười, giọng nói trầm thấp. Ánh mắt dịu dàng như ngằm giấu một điều gì. Môi mỏng nhỏ. Tướng cách như vậy, phần lớn là hạ tiện. Răng thưa, rụng. Quy lại khuyết hãm. Quyền thọ cao hơn vợ 1 mình. Tinh thần hoảng hốt. Lúc nào đầu cũng động đậy, chân không yên. Ánh mắt gian tà. Miệng mỏng, không tương xứng với môi. Mắt như mắt dê.

Đàn bà khi có thai, sinh con trai hay con gái, cần phải xem khí huyết ra sao? Gặp được thời cơ, thụ chân khí của trời đất mà có thai, dương thịnh là sinh con trai. Âm thịnh thì sinh con gái. Nếu dương quá thịnh, thì có thể sinh đôi, hoặc là thai nhi đã có răng. Âm huyết có thừa, thì thai nhi trong bụng tóc sẽ bạc trắng. Hoặc giả không phải chỉ sinh một. Nếu gân sức không đủ, song thai sẽ rất khó nuôi. Hoặc sẽ chậm biết đi. Nếu lại có những nếp nhăn nơi cửa miệng, sẽ dễ dẫn tới tử vong. Trong việc phán đoán giới tính của thai nhi, nếu phía bên trái miệng màu xanh, kéo mãi tới sát miệng thì sẽ sinh trai. Nếu màu xanh này ở bên phải thì sẽ sinh gái.

Thủy tỵ phượng trì tri sinh nữ

Thỏ hổ long cung định thị nam

Âm đạm bất minh như thấp thổ

Tử nam bảo dục ấu nan an

(Thủy tu, ở phượng trì thì biết sẽ sinh nữ

Đất dòn về long cung thì nhất định sinh con trai

Cánh ẩm đạm, tối tăm như đất ẩm ướt

Con trai khó mà nuôi, mẹ khó an ổn)

Mặt phía bên phải có tam âm. Nếu như có màu đỏ thì sinh con gái. Còn như ở phía bên trái mặt, tam dương bộ vị, vừa đen vừa trắng, thì mẹ con cách ly. Thọ thượng mà có màu vàng, thì thai nhi bình an. Nhân trung mà rúm rỏ lại, nên đề phòng tai nạn khi sinh. Nhân trung có nếp hoa văn, thì sinh khó.

Ánh mắt thường thường ôn hòa, đẹp dễ, là sự thể hiện của người phụ nữ sang trọng cao quý.

Đàn ông ánh mắt cần phải khỏe khoắn, nhưng vương. Còn mắt của phụ nữ thì cần phải ôn hòa, hiền từ. Và người phụ nữ nào giữ mãi được ánh mắt ôn hòa hiền dịu đó, nhất định sẽ được quý hiển. Nghiêm túc, có uy, ánh mắt khỏe mạnh, đó chính là quý tướng. Màu trắng trong mắt không nên nhiều, màu đen trong mắt không nên ít. Nhìn sự vật không trộm lén, tàn vạy, ánh mắt không nên ngạo mạn. Tròng mắt không nên lồi ra, lộ ra. Ánh mắt không nên mờ đục. Đó chính là những quý tướng.

107 – VIÊN ĐỘT BẢY TÚ GIẢ, TIỆN KHINH

Mắt tròn như bánh xe, lồi ra, không thanh tú, những người phụ nữ như thế là phường hạ tiện.

Đối với người đàn bà chỉ có mặt dài là đáng quý. Nếu như đã nhỏ, tròn, mà lại lồi hẳn ra thì thật là hạ tiện, là phường khinh bạc. Người đàn bà có mắt giống khi là phường dâm đẳng, phóng túng, phần nhiều đến mức độ dâm loạn nữa.

108 – KIỆM BẠC XÍNH THỊ THIẾU TIẾT

Mắt đã hẹp lại có màu đỏ thì không liêm khiết, không trinh tiết.

Nếu như mắt đã mỏng lại có màu đỏ, thì rõ ràng không cao khiết, không thể có những hành vi trong sạch, trinh tiết. Những người đàn bà mặt ánh màu hoa đào, còn trong mắt thì màu đỏ vậy.

109 – NHÃN HUỖNH TRIỆT NHI ĐA TRINH

Ánh mắt trong suốt, lấp lánh, phần lớn rất trinh tiết, trong sạch.

Đời sống tinh thần trong sạch, thủ tiết, gọi là trinh. Ánh mắt lấp lánh trong suốt như nước hồ thu, những người đàn bà có được đôi mắt như thế, nhất định tính cách trong sạch, trinh tiết.

110 – NHÃN HẠ KHÍ THANH PHÙ TẮT KHÁP

Trong mắt có khí xanh, người đàn bà này nhất định phải khóc chồng.

Đàn bà có màu khí xanh trong mắt, nhất định sẽ phải khóc chồng. Vùng ngoại tà mà chuyển sang màu xanh, thì phương hại đến con trai trưởng, con gái lớn, phương hại đến chồng.

111 – MI HẬU SẮC BẠCH, NAM TẮT TĂNG

Người đàn bà ở phía sau đuôi mắt mà có màu trắng, thì tất bị chồng ghét bỏ.

Phụ nữ mà phía sau đuôi mắt chuyển màu trắng, thì chồng tất ghét bỏ. Mắt lộ, bốn phía trắng, thì có kẻ lạ vào nhà. Bốn phía đồng tử đều một màu trắng thì người đàn bà này không bao giờ nói được một lời chính đáng.

112 – TAM GIÁC ĐA SÂN, VI PHƯƠNG PHU CHI SƯƠNG ĐAO.

Mắt có hình tam giác, tính tình dễ nóng giận, chẳng khác gì lưỡi dao sắc phương hại chồng.

Người đàn bà có mắt hình tam giác, tính tình ác độc, dễ giận dữ, chẳng khác gì lưỡi dao sắc hại chồng.

113 – TỬ BẠCH ĐÁI SÁT, TÁC HẠI TỬ CHI THANH BÌNH

Đôi mắt lộ, bốn phía trắng, tia máu đỏ dăng khắp, thì chẳng khác gì thanh kiếm quý hại con cái.

Người đàn bà mắt lộ ra, bốn phía trắng bạch, mà tinh thần quá hưng vượng, thì là tướng đái sát, nghĩa là như thanh kiếm sắc giết con. Thanh bình là tên một thanh kiếm quý. Trong mắt, màu trắng nhiều, mà mắt lại có hình tam giác, thì người đàn bà này tất phải chịu tội hình sự. Tử bạch, chỉ mắt lộ, màu trắng nhiều. Đái sát, chỉ mắt dăng đầy những tia màu đỏ. Tử bạch đái sát là người đàn bà có khả năng sát con, khắc chồng. Chẳng khác gì là lưỡi kiếm Thanh bình với chồng con.

114 – DUY NHĨ GIẢ, CHỦ THANH ÂM

CHI SỞ VẤN, VI TÂM HIỀN CHI TƯ MỤC

Nhĩ là tai, nơi chủ quan về nghe thanh âm, là chủ quản của tâm thận.

Tư mục, với tư có nghĩa là người chủ, người đứng đầu, mục có nghĩa là người đứng đầu một châu. Gồm nghĩa trông coi nuôi dưỡng.

Phần người ta nói điều thiện, giảng điều ác, đều được nghe từ tai mà vào lòng. Vì vậy mới nói rằng tai là chủ quản của tâm thận.

Sách *Ngọc quan chiếu thần luận* chép: Tai là chủ về việc nghe. Liên hệ thẳng với não nhưng cũng đi thông nhiều với thận. Vì vậy, tai là thượng tư của tâm, là chủ quân của thận. Nếu thận chân khí vững vàng, thì tai nghe rõ ràng thận khí hư, thì tai như hôn, như mê. Bởi thế, tai là chủ quản trong thanh âm cùng lòng nghĩ ngợi.

Tai mà dày, vững vàng thì trường thọ. Tai mà cao vọt quá lông mày thì cũng là biểu hiện của sự trường thọ. Tai mà thành quách rõ ràng, chứng tỏ thông minh, hiểu biết nhanh.

Tai mà có thùy châu triều khẩu, nghĩa là phần dái tai hướng về phía miệng, thì biểu thị có tài lộc, lại trường thọ. Tai mà có nhiều thịt dính thêm, phụ vào, thì chứng tỏ sẽ giàu có. Trong lỗ tai, có lông mọc chứng tỏ trường thọ. Trong lỗ tai, lại mọc nốt ruồi đen, thì sẽ sinh con quý, thông minh. Lỗ tai rộng, thì là người mưu thâm, lo xa. Vành tai cứng như gỗ, tính cách quật cường, dẫu có chết cũng không nhỏ một giọt nước mắt.

Tai dài, cao vọt lên, thì là người có bổng lộc, tước vị. Vành tai có màu vàng trắng, danh tiếng chấn động xa gần. Vành tai có màu xanh đen, là người bần cùng đê tiện.

Vành tai mà có thành quách không phân minh thì tiền của không giữ được, phát tán. Tai mỏng, mà lại hướng về phía trước thì gia sự điền sản bán hết.

Vành tai mà mỏng như tờ giấy, bần hàn, hạ tiện cho đến chết. Vành tai lộn ngược, không ngay ngắn, thì không có nhà mà ở nữa kia. Tai trái, tai phải, cái to cái nhỏ, thì tai nạn, phương ách thường đến. Vành tai tươi sáng, nhuận trạch, tiếng tăm vang khắp xa gần. Vành tai nhọn, màu đen tối, thì bần cùng, ngu dốt, thô lỗ.

Trên những nét lớn, quý nhân thì phải quý nhãn, mà không có quý nhĩ. Lại có kẻ hạ tiện, tất không thể có quý nhãn, nhưng có thể vẫn có quý nhĩ.

Tai người ta dẫu có hình dáng bề ngoài tốt, nhưng màu sắc không tốt, thì cũng không thể là quý nhĩ được. Cho nên một người xem tướng giỏi, trước tiên phải xem màu sắc của tai ra sao, rồi sau mới xem hình thể của nó.

Sách *Linh đài bí quyết* có ghi: Vành tai to, tròn là người có trí tuệ. Lỗ tai nhỏ, khuất, là người ngu si. Tai như tai chuột, ngay từ lúc mới sinh, người này sống lâu, nhưng tính hay ăn cắp vặt. Hai tai to nhỏ không bằng nhau, hình dáng không giống nhau, thì có anh em cùng cha khác mẹ. Tai trên to, dưới nhỏ là người hao tổn tâm lực nhiều mà không kết quả gì cả.

Còn như tai dài nhưng đầu ngắn, thì là người ngu độn, bần tiện mà đoản thọ. Phía sau tai, xương nổi lên rõ, thì gọi là đường cốt, cũng gọi là phủ cốt.

Trong bàn tay có những hoa văn dài, lại thêm tai cao quá lông mày, nhất định sống tới trăm tuổi vẫn chưa chịu chết cho.

Tai chảy xuống bằng với miệng, nhĩ thùy tề khẩu, thì tiền của tích chứa. Tai dài tới bốn tấc, thì đời đời được phong hầu.

Màu của tai không tươi tốt, tự mình không làm chủ được bản thân. Tai mà thành quách không đầy đủ, thì đường học hành, quan lại không thông. Hai dái tai mà chỉ chau về lưỡng quyền, thì suốt đời ăn một mình. Trong lỗ tai mọc lông, thì trường thọ. Tai có màu trắng, chủ nhân có thanh danh. Dái tai

bằng với miệng thì tiền của bạc triệu, bạc vạn. Điều này nói rằng, cả tai cần phải dài, chứ không phải chỉ phần dưới tai dài.

Người có tai như tai khi, không thể nào đủ đầy. Tai cần có thành cao, quách thấp. Không nên ngược lại, thành thấp quách cao. Phía sau tai thông là người trung thực, nhưng hiểm con cháu.

Sách *Quy giám* chép: Tai chia làm năm bộ phận, xung quanh có bốn xương khác nhau. Thứ tự năm bộ phận là: Một là thiên luân, cần phân minh, luân quách phân minh, thì quý hiển, thông minh, được hưởng phúc ấm của tổ tiên. Hai là thiên thành, nổi cao, thì tương lai hưng vượng, nương nhờ nhiều được con cháu, sớm được nghỉ ngơi hưởng tuổi trời. Ba là thiên quách, luân quách phân minh, tuổi thọ cao, có tài lộc. Thứ tư là phong môn, phong môn rộng to, là người thông minh, nhớ nhanh, nhớ dai. Năm là nặc tê, đầu nhọn, sáng sửa lại rộng rãi, thì quý hiển, trường thọ, bẩm tính thông minh.

Bốn loại xương lần lượt là giai hội cốt, hồ nhĩ cốt, ngọc đường cốt, mệnh môn cốt. Đàn bà con gái, tai trái dày thì trước tiên sinh con trai, tai phải dày trước tiên sinh con gái. Tai một to một nhỏ, thì là người bú sữa hai người mẹ. Nếu không thì cũng có anh em cùng cha khác mẹ.

Tạ Linh Vận nói rằng: Tai mỏng, răng thưa, môi miệng vàng trong, vàng ngoài không thanh tú, là phùng thân thể hàn vi, ăn nói hoang đường, ba hoa, chìm đắm trong tử sắc.

Sách *Linh đài bí quyết* có ghi rằng: Vành tai cao dựng như bị nâng lên, gọi là bá thần nhĩ. Tai thì bên trên có thành, bên ngoài có quách, bên trong thì có luân. Vành tai to rộng, lộ tai to, phần dưới tai tương đương với tị chuẩn, như mọc từ não mà ra, dái tai nhỏ hẹp, sắc màu tươi đẹp, thì tiền của đầy đủ, tiếng tăm xa gần đều biết. Tai có màu đen thì không tránh khỏi tật bệnh, hoạn nạn. Tai mỏng, luân như lộn ngược ít nhiều, đoản thọ.

Vành tai lộn ngược, luân tai khô gầy, thì lúc thiếu thời gặp nạn phải tha phương, bỏ quê mà đi.

Lý Trung Thần vào chầu hoàng đế. Có một lần hoàng đế phán: “Nhà ngươi vành tai to, đó chính là biểu thị của sự quý hiển”. Lý Trung Thần thưa: “Tai của rồng thì lại nhỏ, tai của con lừa thì lại to”. Cũng bởi những lời đối đáp thông minh lanh lợi này, mà Lý Trung Thần được nhà vua đối xử rất tốt.

115 – QUAN KỶ HÌNH TRẠNG NHAN SẮC,

KIẾN HỒ HỮU CỬU, VINH NHỤC

Quan sát hình dáng, màu sắc của tai, có thể thấy được xấu tốt, vinh nhục của một đời người.

Tai chủ quản tâm thận, còn gọi là lộc tinh. Khi đã quan sát kỹ hình trạng, màu sắc của tai, thì xấu tốt, vinh nhục của người thấy rõ ràng.

116 – THUY CHÂU TRIỀU HẢI, TẮT DIÊN TOÁN NHI DƯ TÀI

Dái tai hướng về miệng, nhất định trường thọ diên niên, tài lộc hữu dư.

Trong bốn con sông trên khuôn mặt người ta, tai được coi là sông Giang. Nếu được nhĩ châu triều khẩu, cũng gọi là triều hải, thì nhất định diên niên ích thọ, tài lộc hữu dư.

Nhĩ thùy triều khẩu, tai nhọn như dính vào não, dái tai nhỏ hẹp, nhất định cũng trường thọ, và sau khi chết, tài sản có dư.

117 – YÊN NGUYỆT QUÁN THỰC LUÂN, CHUNG TRIỀU VƯƠNG CHI CHẤP NGỌC

Quách của tai giống như trăng non vòng lấy luân tai, thì nhất định là kẻ được vào châu hoàng đế, bởi ở ngôi quan cao.

Tai có thành quách, chẳng khác gì vàng trắng đầu tháng nằm ngửa, màu sắc lại tươi tắn, thì nhất định là kẻ cầm ngọc khuê mà vào châu hoàng đế vậy.

118 – VIÊN NHI THÀNH GIẢ, HÒA HUỆ, BIÊN NHI KHUYẾT GIẢ, THẨM KHỐC

Vành tai tròn, thành có hình, là người hiền hòa, thương người; ngược lại, vành tai khuyết mẻ, tà vạy thì tính tình hà khắc, tàn nhẫn, ác độc.

Vành tai tròn, có thành, biểu thị một tinh thần nhu hòa, thương người. Còn như tai có khuyết tật, nghiêng ngả, nhất định là người hà khắc, tàn nhẫn. Nói như thế có nghĩa vành tai hoàn chỉnh, không có khuyết tật gì là người trung chính, ôn hòa. Vây xiên của vành tai, thì dầu lo lắng bao nhiêu, vẫn khổ sở vậy thôi.

119 – KỲ BẠC NHƯ CHỈ HỀ, BÀN TẢO TỬ

Tai mà mỏng như tờ giấy, vừa nghèo vừa chóng chết.

Tai nhỏ mà mỏng như tờ giấy, vừa bản hàn, vừa sớm chết. Điều này là bởi vùng đan điền có bệnh, vì vậy thọ mệnh không dài.

120 – KỲ KIÊN NHƯ MỘC HỀ, LÃO BẤT KHÁP

Tai mà vững vàng, chắc chắn như gỗ, thì đến già cũng không khóc

Vành tai cứng, vững vàng, thì chính là tướng tốt. Những nhà tướng thuật cổ cũng có nói: Tai cứng như gỗ đến già không khóc, chính là nói những người như vậy dữ ít, lành nhiều vậy.

121 – BẠCH HOẶC QUÁ DIỆN, CHỦ THANH VĂN CHI PHI

Tai trắng hơn mặt, thì là điềm tiếng tăm tốt lành như bay trên trời cao

Tai trắng hơn mặt, thanh danh vang xa gần. Tướng thuật xưa nói rằng: Nhĩ bạch quá diện, danh dương tứ hải.

122 – HUỲNH THẢ NHƯ LUÂN, CHỦ TÍN HÀNH NHI ĐÔN TIẾN

Tai mà trong sáng như ngọc, biểu thị một con người tín nghĩa, đức hạnh, thành thật.

Luân quách của tai màu sắc tươi sáng như ngọc, thì chủ nó là người ân đức, tín nghĩa và thành thật.

123 – TỰ CHƯ GIẢ, BẤT THÔNG NHI THAM LAM

Tai giống như tai lợn, đã không thông minh mà còn rất tham lam

Tai to như tai lợn, nhỏ như tai hổ. Tai không luân to nhỏ. Chỉ lấy luân quách phân minh làm quý. Nếu như tai to mà không luân không quách, lại không có thùy châu tức là dải tai, thì gọi là tai lợn, sinh ra mà có chur nhĩ, thì phần lớn là ngu độn, tính tình tham lam.

124 – NHƯ THỦ GIẢ, HIẾU NGHĨ NHI TÍCH SÚC

Những người có tai như tai chuột, hay nghi ngờ, nhưng giỏi tích trữ, giữ gìn của cải.

Tai chuột nhỏ, có quách mà không có luân. Nếu quả giống tai chuột thì người này đa nghi, nhưng hay giỏi tích trữ. Những người tai nhọn, dựng đứng thường hay nghĩ tới những lợi ích nhỏ nhặt.

125 – LUÂN YẾU TUY MINH, HÀ HỌC TÁC QUÝ

Luân của tai rúm ró nhưng sáng sủa, thì phải thông qua học tập mới mong trở nên hiền quý.

Tai có luân rúm rỏ nhưng sáng sửa, thì cần phải nhờ vào học hành mới mong rạng rỡ.

126 – KHÔNG MAO NĂNG TRƯỜNG, THIÊN TRÌ BẤT PHỤC

Trong lỗ tai mọc những lông dài, thì đó chính là tướng sống lâu, khéo léo giữ gìn nên không bao giờ phải điêu đảo.

Trong lỗ tai có lông mọc, thì đó chính là tướng trường thọ. Khéo léo giữ gìn nên không bao giờ gặp điêu đảo. Nếu như trong tai lại sinh những sợi lông vàng, thì vừa trường thọ, vừa cao quý, suốt đời không bao giờ phản phúc.

127 – TÍNH QUYẾT, TRÁ NHI NAN TRẮC ÍCH VI NHƯ HẦU

Tính cách xảo trá, gian dối, khó mà lường được, chỉ bởi có vành tai như khi

Phàm những con người xảo quyết, cũng bởi họ có cái tai như tai khi. Tai khi vừa nhọn vừa hướng về phía trước. Lỗ tai vừa hẹp vừa nhỏ. Người bên không thể nào đoán được tâm địa họ ra sao.

128 – LƯƠNG QUỶ PHẠP, NHI PHI SUNG, TẢN HỮU TỰ LỘC

Con người này, lương thực thiếu thốn, nhưng vẫn cùng bạn bè chia sẻ, mà không hề tính toán, bởi vì họ có cái tai như tai hươu. Bởi vì hươu vốn có tập quán gọi bạn bè cùng ăn. Kinh Thi có câu: Ao ao lộc ninh

Thực đã chi bình

(Tiếng hươu kêu tha thiết

Ăn bèo trên đồng hoang).

Đây chính là tập quán của con hươu trước nay, chẳng khác gì hoa cùng nở 1 cành.

129 – BẠC NHI HƯỚNG TIỀN, MẠI TẬN ĐIỀN SẢN

Tai mỏng mà lại hướng về phía trước, thì chỉ có bán hết điền sản.

Tai mỏng, nhỏ hướng về phía trước, thì chủ nó là người khuynh gia bại sản.

Sách Quỷ nhãn có ghi: Nhĩ bạc hướng tiền, mại tận điền viên.

130 – NHĨ PHẢN NHI ĐÀO HẬU, CƯ VÔ THẤT ỨC

Phản luân của tai lộn ngược, lại quay về phía sau, dải tai lại không hướng về miệng, thì bản cùng không có nhà mà ở.

Luân của tai lộn ngược, quay về phía sau, nhĩ châu không hướng về miệng, thì chủ của nó bản cùng, không có nhà mà ở. Lại thêm tai nhỏ nữa, thì phải sống xa người thân, phương hại đến cả cha mẹ.

131 – HÔN ÁM NAN NGHI HỒ ĐĂNG ĐỆ

Tai mà có màu sắc mờ tối, thì rất khó mà đậu đạt trong các kỳ thi.

Tai là lộc tinh, tai mà màu sắc hôn ám, tức là lộc tinh không sáng. Thì ứng với vị trí học trò nghèo, suốt đời không có lộc vị gì cả.

132 – TIÊU KHÔ LŨ THÁN, KỲ KHÔNG TRỤC

Luân của tai khô xác, thì chỉ hợp với việc than vãn, còn trong bụng thì rỗng không.

Tai là chủ quản về thận tạng. Nếu như tai khô xác, tức là thận khí không đủ. Nghĩa là sẽ gặp chuyện nghèo khổ. Trục, có nghĩa là quyền trục, cái trục bánh xe. Không trục, có nghĩa là trống rỗng, trong bụng không có vật gì cả.

133 – THỌ VIỆT MI HỀ, QUÝ SOẠN HUYẾT

Người có tướng trường thọ, thì tai cao bằng lông mày. Người có tướng quý hiển, thì tai có màu đỏ hồng như máu phun.

Soạn có nghĩa là nước phun ra

Người có tướng sống lâu, phần trên của tai, có vị trí ngang với lông mày. Màu của tai, đỏ như máu phun ra vậy.

134 – THÔNG MINH NHUẬN HỀ PHÚ CHIÊM NHỤC

Người thông minh, tai có màu sáng sữa, tươi đẹp. Còn kẻ giàu có, tai ngay khi sinh đã có nhiều thịt bám vào.

Người thông minh, tai có màu sáng sủa tươi đẹp. Người giàu có, đầy đủ tai ngay sau khi sinh đã có nhiều thịt.

135 – LUÂN YẾU SINH HỒ HẮC TỬ, TRI, TÚC KINH BANG

Luân của tai vòng vèo có những nốt ruồi đen, là người có đầy đủ mưu lược để cai quản quốc gia.

Luân của vành tai vòng vèo lại có nốt ruồi đen, là người túc trí đa mưu đủ tài trị quốc đại thần.

136 – MÔN PHỦ KHỞI HỒ NẶC TÊ, CÔNG DƯƠNG PHẪU TRÚC

Nhĩ môn đầy đặn, phong mãn, nói rõ lên, thì chủ nhân sẽ được phong tước của bậc đại thần.

Theo chế độ của nhà Hán: Hoàng đế cử trúc phân cho các quận thú để làm phủ, vật là: tin. Một chương trong sách *Hán thư* chép rằng: Dùng tên tre, dài 5 thốn, ở trên khắc chữ triện, đánh dấu từ một đến năm, chia cho các quận thú làm phủ tiết. Nhưng chỉ chia một nửa, nửa trái để lại kinh đô. Các quận thú giữ nửa phải.

Nhĩ môn long cốt đầy đặn, thì gọi là nặc tê. Người có được cốt tướng này thì có thể lập công, phong tước, làm quan danh giá.

Thọ cốt nói rõ, tiếp giáp với thiên thương. Đó chính là tướng cách của quan đại sứ được phong đất vạy.

137 – DUY TỊ GIẢ, HIỆU TUNG NHẠC DĨ CƯ TRUNG, VI THIÊN TRỤ VI CAO XÚC

Mũi, hiệu gọi là Tung Nhạc, nằm ở chính giữa của mặt, làm thành cái cột trời, thiên trụ, cao chót vót.

Mũi là Tung Nhạc, nằm ở chính giữa khuôn mặt. Làm thành thiên trụ, nối tiếp với thiên đình ở phía bên trên

Sách *Quy giám* chép rằng: Mũi là để phân biệt cỏ thơm và cỏ thối, là nơi thở khí ra, hít khí vào. Cho nên muốn biết mũi của người ta tốt hay xấu; thì xem người ấy có ngửi được không là tốt, như không ngửi được là xấu. Mũi có hình dáng xấu, là người ngu đần, si ngốc.

Sống mũi gầy, khuyết hãm, là người nhiều bệnh, nhiều khốn ách. Lỗ mũi nhỏ mà rúm ró, chuẩn đầu thấp mà gầy, là người có tính cách biến lộn.

Người có mũi giống như con bọ hung, thì không thông minh, thiếu ý chí.

Lỗ mũi to như ngón tay cái, đoán thọ, mà lại nghèo rớt. Mũi to mà dài. Là tướng quý hiển. Mũi nhỏ mà gãy, hẳn là tướng hạ tiện. Mũi cao mà to ngang là tướng của quan thị tòng, suốt đời vui vẻ sang trọng. Sống mũi gãy khúc, lại khuyết hãm, thì từ chí hướng cho tới lòng dạ đều nhỏ hẹp hiểm ác.

Sống mũi dương cao, đột nhiên gãy thấp, thì người chủ tới già vẫn cô độc. Đầu mũi chia nhánh, phương hại tới vợ con.

Đầu mũi như lá gan treo, chức quan tới nhị phẩm. Mũi như cái thẻ tre, chức quan tới nhị thiên thạch. Mũi hẹp mà cao, thì tới già cũng không anh em. Mũi gãy mà lại hướng về phía bên trái, thì trước tiên, phương hại tới cha; mũi gãy mà hướng về phía bên phải thì trước tiên, phương hại đến mẹ. Mũi giống như mũi rùa, ba ba, vừa nghèo khó, vừa dâm dăng.

Mũi giống như mũi hổ, tính tình mãnh liệt, nếu cầm quân thì dễ chết vì thương đao. Thời xưa, tử lộ, học trò của Khổng Tử chính là người có tướng này.

Mũi dài thì trí óc cũng dài. Mũi ngắn thì trí óc cũng ngắn. Đầu mũi sáng sủa lấp lánh như con tằm đã chín, thì là tướng của người được phong tước danh giá, lại giàu có.

Sách *Linh đài bí quyết* ghi rằng: chuẩn đầu chính là phần chủ của mũi, nên cũng gọi là Tung Nhạc, nằm ngay vị trí trung ương của mặt. Cũng còn gọi là thâm biện quan. Đây cũng là vị trí của thổ tinh. Toàn bộ mũi thuộc kim tinh, chỉ riêng chuẩn đầu thuộc thổ tinh. Nhưng trong chuẩn đầu vẫn có hai bộ phận, ba tiết thuộc kim. Nên gọi là thổ căn kim miêu. Chuẩn đầu, phía trên có thọ thượng. Và phía dưới là nhân trung. Thông với lan đài, đình úy. Tiếp đó là lưỡng quyền, nối với pháp lệnh. Chuẩn đầu khoảng 1 thốn 2 phân, nó chủ trương về tín nghĩa, quan lộc, học hành, nghệ thuật.

Mũi như thẻ tre, người tín nghĩa, và như ngó sen bị cắt, thì lại dâm dăng.

Mũi thấp mà nhỏ, là người non gan. Mũi nhọn mà mỏng là người nhút nhát. Chuẩn đầu tròn trặn như viên đạn là người vinh hiển. Mũi như mỏ chim ưng là người thâm độc. Trên mũi có vết sẹo thì đoán thọ. Trên mũi mà lại có những nét hoa văn, là người vô nhân nghĩa. Lỗ mũi héch lên, lộ ra, nếu không phải là người dâm dăng thì cũng là kẻ bần cùng. Mũi như lá gan lật ngửa là bậc giàu có. Chuẩn đầu, làn dài, đình úy đều rộng rãi, vuông vắn thì chủ của nó là người thông minh, hiền đạt. Sống mũi dài, mà lại có màu đen hoặc tím là người không được giúp đỡ. Cả mũi héch lên trời, là người làm khách chết đường. Chuẩn đầu cao, nhưng lan đài cùng đình úy lại nhỏ, không tương xứng, thì đó là tướng của người chỉ có mỗi một con.

Những người mà lông mũi dài, thò cả ra ngoài lỗ mũi, là người thích bàn tán chuyện thị phi. Mũi nhỏ mà lại thấp, không thể tin được.

Mũi đang tự nhiên chuyển sang màu đen, là người mắc bệnh phổi nặng, có nguy cơ tử vong.

Còn như các màu sắc của mũi thì ở các phần khác cũng đã bàn đến kỹ càng. Ví như, trên mũi có những vết nhăn rúm rỏ, thì chứng tỏ sự đoan thọ. Chuẩn đầu tròn trặn, lan dài, đình úy vuông vắn, chứng tỏ những ngày cuối đời tốt lành, hưng vượng.

Bên trái, lan dài là tiên thương, bên phải đình úy là tiên khổ, đó là những cung chủ quản về việc chi thu, tích trữ, tiêu pha. Tiên thương, tiên khổ mà hoàn mỹ, thì có tiếng tăm tốt. Tiên thương, tiên khổ phân minh thì tiền tài hưng vượng. Tiên thương, tiên khổ khuyết lộ, thì tiền tài thiếu thốn. Tiên thương, tiên khổ vừa nhỏ vừa gầy, thì chẳng có tiền tài.

Lan dài, đình úy không khuyết hãm, tổn hại, thì gặp kiện cáo, sẽ công bình, không thiên lệch

Ở tuổi trung niên, nước mũi vẫn thường chảy, thì đến tuổi văn niên, vạn sự không thể có nơi chõu cậy bao giờ.

Sách *Ngọc quán chiếu thần luận* ghi: Mũi là tượng trưng của Tung Nhạc, là tiêu biểu cho gương mặt, cần phải cao mà đầy đặn. Không được nhọn, nhỏ. Sáng sủa là điềm lành, bao hàm cả ý tươi tốt. Màu sắc u ám, tối tăm là biểu hiện của sự bần cùng, chết non. Mũi gãy xiên xẹo, không thẳng, thì việc quan lộc thì không khi nào dứt.

138 – LƯƠNG QUÝ HỒ PHONG LONG QUÁN NGHẠCH,

SẮC QUÝ HỒ VINH QUANG ÍCH MỤC

Sống mũi quý ở chỗ cao và liền với má thành một khối hoàn chỉnh. Màu sắc của mũi quý ở chỗ sáng sủa hơn cả hai mắt.

Mũi quý nhất là ở chỗ cao, đầy đặn liên thông với hai má. Còn màu sắc của mũi quý ở chỗ, rực rỡ, hòa nhuận tốt tươi, hơn cả con mắt.

139 – CÙNG TIỂU KIÊN

Lỗ mũi mà nhỏ, là con người biển lận, rụt rè.

Lỗ mũi nhỏ, thì gọi là tự bế bất thông, tự mình bịt lại để không thông. Những người như vậy, phần lớn biển lận, nhút nhát.

140 – ĐẦU DÊ, CÔ ĐỘC

Chuẩn đầu thấp khuyết hãm, suốt đời cô độc

Phàm những người chuẩn đầu thấp, khuyết hãm, thì suốt đời không con cái gì. Đó là tướng cô độc. Bởi vì, những người chuẩn đầu đã thấp thì không có tiên khổ cũng như tặc khổ.

141 – TÀ NHƯ SAM NGẪU CHI TRẠNG, KHỐN PHẠP BÌNH TỰ.

Mũi như nhướn lên trời nhưng lại như ngó sen bị cắt, thì trong nhà nghèo, của cải trống không.

Mũi cao nhưng hếch lên, lộ ra , như ngó sen bị cắt, thì cảnh nhà nhất định nghèo khó, cơm áo không đủ. Lỗ mũi hếch lộ nhìn trời, thì trong nhà không có đủ gạo cho ngày hôm sau.

142 – VIÊN NHƯỢC HUYỀN ĐẢM CHI HÌNH, VINH THỰC ĐỈNH TUYẾN GIÁ.

Chuẩn đầu đầy đặn, tròn trặn, chẳng khác gì hình lá gan treo, thì vinh hiển hưởng tước lộc cao.

Đỉnh là dụng cụ đun nấu của nhà giàu, quý tộc. Giá là thức ăn ngon. Đỉnh trung chi mỹ thực, là thức ăn của các nhà công hầu.

Người mà có chuẩn đầu hoàn mỹ như lá gan treo, thì có thể vinh thực lộc đỉnh, vinh hiển được ăn lộc trong đình.

Mũi mà như lưỡi kiếm dựng, phía dưới chia làm ba mũi, thì đó chính là tướng phú quý.

Sách *Ngọc quán chiến thần luận* ghi rằng: Mũi như lá gan treo, thì thân quý hiển. Như cái cây mọc từ đất lên tươi tốt, nổi với sơn căn, lên tận nghịch đầu, đều cao ráo, thì đó chính là tướng cao quan, hậu lộc, ngồi tới ngôi tam công.

143 – THANH HẮC ĐA HUNG, HOÀNG MINH QUẢNG PHÚC

Màu xanh và màu đen thì phần lớn là hung ác, nguy hiểm. Khí sắc màu vàng, màu sáng thì phúc lộc nhiều.

Mũi là phần chủ trọng của thân người. Nếu như nó có khí sắc màu xanh, màu đen, thì sẽ gặp những tai họa bất trắc. Nếu như nó có được khí sắc sáng sủa, khí sắc màu vàng, thì phúc lộc tự nhiên tìm đến.

144 – TRỤ KHUYẾT, CHUNG THÂN NAN TÒN NGẠC

Sống mũi sụm xuống, khuyết hãm, thì suốt đời không tiến thủ được.

Điều thuộc, Mạnh Khang giải thích là một loại đại bàng. Sư Cổ nói rằng: Con chim chí, một loại chim ưng, chỉ thể lớn vậy.

Sách Ngụy chí có chép: Nễ Hành, tự Chính Bình, người Tam Nguyên, khi Khổng Dung tiến cử Nễ Hành có thưa:

- Dẫu có trăm ngàn con chim chí, nhưng không bằng một con chim ngạc.

Đã gọi là trụ của trời thì phải đoan chính, ngay thẳng. Nếu như khuyết hãm, thì tất nhiên là sẽ gặp khốn khó, không thể nào bay cao tiến xa được.

145 – LƯƠNG ĐOẠN TAM THẬP ĐƯƠNG ÚY BẰNG

Người có sống mũi gãy khúc thì chỉ ba mươi tuổi đã qua đời

Con chim bằng là giống chim không báo điềm lành. Nếu như có người nào trông thấy chim này thì cái chết sắp đến.

Viên quan nhà Hán là Giả Nghị, lúc ba mươi tuổi thấy chim này, tự nghĩ rằng mình tất phải chết. Cho nên có sáng tác bài phú: “Phục phú”. Vừa mới viết xong thì qua đời.

146 – ĐẠI NHI TRỆ, VI CỔ LỮ

Mũi lớn nhưng trệ trệ, không thông thoáng thì sẽ là người buôn bán.

Chữ đại, có bản lại viết là tiểu. Chữ cổ, có nghĩa ngồi một chỗ mà buôn bán.

Người có cái mũi to nhưng trệ trệ thì sẽ làm thương nhân, suốt đời sẽ bôn ba đây đó. Vàng bạc cất giữ, nếu tiền khó sáng rõ, tục khó sản lại, sơn căn đoan chính, thì người này vàng bạc có đầy nhưng suốt đời là thương nhân.

147 – TIỂU NHI HIỆP GIẢ, TÁC ĐỒNG BỘC

Mũi nhỏ mà hẹp, thì người này có thân phận đầy tớ

Chữ tiểu, lại có bản viết là đại.

Phần chú thích của Vệ Thanh truyện có viết: Đồng chỉ từ thấp nói chung, cũng gọi những người đầy tớ. Phàm những người mũi nhỏ, mà hẹp, thì sớm phải lìa cha mẹ để đi làm đầy tớ cho người khác.

Các nhà tướng thuật nói rằng: Sơn căn bị gãy, thì chỉ nó sớm khổ sở, làm đầy tớ. Sách *Ngọc quán chiếu thân luận* thì lại viết: người có đầu mũi nhọn, nhỏ đa số là phường hạ tiện. Lỗ mũi hếch

nhìn trời, trong nhà không có vật gì ra hồn. Người có mũi nhọn khoằm như mỏ chim ưng, suốt đời gian xảo, tính toán mang hại cho người khác.

148 – CỤC QUÝ CHI SẮC, TỰ LÃO TÀM CHI QUANG MINH

Khí sắc quý nhất là khí sắc giống như màu của con tầm già đã chín, sáng sữa vàng óng.

Nhà tướng thuật nói rằng: Con tầm già lúc chín, từ phía miệng phát ra ánh sáng, rồi từ đó, ánh sáng này lan ra toàn thân. Con người ta muốn phát đạt, thì ánh sáng từ chuẩn đầu, sau đó lan ra khắp các bộ phận. Vì vậy con người ta muốn quý hiển, cho nên muốn xem con người ta vận thế ra sao, phải quan sát khí sắc của thanh long, nếu nó giống như màu vàng của con tầm già chín. Đó là những dấu hiệu cực quý, chẳng cần tìm kiếm gì cả thì phúc lộc vẫn cứ đến.

149 – HẠ NGU CHI NHÂN, NHƯỢC KHƯƠNG LANG CHI CHI XÚC

Người ngu dốt bậc nhất, có cái mũi cụt cấn như mũi con bọ ngựa.

Người ngu dốt bậc nhất, thì mũi ngắn lại lõm xuống thấp, chẳng khác gì cái mũi của con bọ ngựa. Các nhà tướng thuật còn nói: Cần phải biết rằng, tướng của những kẻ bần tiện, thì mũi ngắn, không có sống mũi, răng trơ lộ ra ngoài.

Mũi ngắn, co lại, khiến cho lan đài cùng đình úy cách nhau rất xa.

150 – HOÀN MỸ NGHI QUAN, PHÁ LỘ ƯU NGỤC

Tướng mũi mà thật hoàn mỹ thì thích nghi với việc làm quan. Còn như phá lộ, khuyết hãm thì sợ rằng sẽ có cái họa ngục tù.

Một người mà có cái mũi hoàn mỹ thì thích nghi với việc hưởng thụ bổng lộc. Còn như cái mũi không có thể, phá cách, thì suốt đời lo lắng khổ sở.

Thích hợp với việc làm quan thì mũi giống như lá gan treo.

Niên thượng, thọ thượng có khuyết hãm, thì bản thân không thể hưng vượng, mà còn có thể có cái chết phi mệnh.

151 – CHUẨN ĐẦU LONG GIẢ, THÀNH TÍN

Chuẩn đầu cao, đầy đặn, là người thành thực trung tín.

Chuẩn đầu là cái tiêu chuẩn cao để nhìn nhận một khuôn mặt. Chuẩn đầu cao, đầy đặn, thì chứng tỏ chủ nó là người thành khẩn, tín nghĩa. Chuẩn đầu tề chỉnh, là người tín nghĩa có học.

152 – PHÁP LỆNH THÂM NHI NGHIÊM TÚC

Người có pháp lệnh khắc sâu, rõ ràng là người nghiêm túc, trang trọng.

Pháp lệnh là nếp nhăn, hoa văn ở bên trái và bên phải của mũi. Nếu như những nếp nhăn này vừa sâu vừa dài thì là người đôn hậu, trang trọng, nghiêm túc, lại trường thọ. Nếu như những nếp nhăn này lại vẽ thành hình quả chuông, thì đó là một người giàu có vô cùng.

Pháp lệnh nhỏ là một người nghèo đói, bần hàn. Pháp lệnh dài là người trường thọ, và pháp lệnh ngắn là người đoản thọ.

153 – TẬT BỆNH TIÊM BẠC, KIÊN LẶN TIỂU SÚC

Người nhiều tật bệnh là người có cái mũi vừa nhọn vừa mỏng. Người biến lặn, keo kiệt là người có mũi vừa nhỏ, vừa nhăn nhúm.

Người có mũi nhọn, lại mỏng, thì suốt đời nhiều tật bệnh. Người có lan đài vừa nhỏ, vừa nhăn nhéo, bẩm tính biến lặn. Chuẩn đầu nhọn, sống mũi gãy, thì không thể giao thiệp thân mật được.

154 – LAN ĐÀI MINH HỀ, ĐÌNH LŨ THỰC

Lan đài sáng sủa rõ ràng, thì gia sản giàu có.

Đình, tức sân chầu nhà vua; lữ: số đông, số nhiều; thực: giàu có, đầy đủ.

Lan đài, đình úy thuộc phúc đức cung. Nếu như lan đài nở nang, rộng rãi, sáng sủa, thì gia sản giàu có, của ăn của để phong mãn. Có thể nuôi hàng trăm người trong nhà. Tiên khó, tục khó đều tốt đẹp.

155 – TỈNH ĐỔ LỘ HỀ, TRÙ VÔ TÚC

Tỉnh đỗ mà phá lộ thì trong bếp của người này, gạo ăn chẳng đủ.

Nếu như tỉnh đỗ phá lộ, không thu gọn, thì người chủ này trong bếp lương thực luôn luôn thiếu thốn. Chẳng bao giờ có đủ ăn mặc trong nhà.

Các nhà tướng thuật nói rằng: Lỗ mũi mà lộ và héch lên, thì không có của cải gì cả. Pháp lệnh không rõ, khuyết hãm, bị xương nổi chần ngang, thì có khả năng người này không đủ gạo thóc trong nhà.

156 – CỐT NHƯ HOÀNG KHỞI, VONG DỮ KẾT GIAO DỮ KẾT GIAO HỮU BẰNG

Những người xương mũi nổi như nằm ngang, không thể cùng họ kết giao thân mật cho được.

Những người có xương mũi mọc ngang, nhất thiết không thể kết giao thân mật. Nói xương mũi mọc ngang cũng là nói vùng niên thượng và thọ thượng có xương mọc chồi lên.

157 – VĂN NHƯỢC LOẠN GIAO, THẬN VẬT VI HỒ QUYỀN THUỘC

Trên mũi mà lại có hoa văn mọc một cách lộn xộn, thì hãy cẩn thận, không thể nhận làm thân thích.

Những người trên mũi có những hoa văn pha tạp, nhất định là người quý quyết, thì dẫu cho có là cha con đi nữa cũng không thể lấy làm tâm phúc cho được.

Còn như người này lại là đàn bà, thì không thể nào kén làm vợ, làm con dâu được. Khi nói trên mũi có hoa văn là nói vùng chuẩn đầu, cho đến vùng niên thượng nhiều nếp nhăn, cùng với những nét nhăn ngang mũi cắt nhau loạn xạ.

158 – PHÙ, NHÂN TRUNG DÃ, CÂU HỨC CHI THÁI

Nhân trung chính là biểu hiện của những sông suối trên mặt người ta vậy

Sách *Thuyết văn* có viết: Suối nước, rộng bốn thước, sâu bốn thước. Sách *Thích danh* viết: Nước dẫn trong các thửa ruộng thì gọi là câu hức. Hức, có nghĩa là sông nhỏ. Lại sách *Thuyết văn* nói dài rộng mười dặm đất đai thì gọi là thành. Trong thành đó, có dòng nước, rộng tám thước, sâu tám thước gọi là hức. Đó chính dòng chảy của đồng ruộng. Nắng hạn thì dùng để tưới, mưa ngập thì dùng để tiêu.

Nhân trung của người ta, chính là những dòng thủy hức này vậy, những thủy hức lớn, tiếp nước, đưa về biển lớn. Vì vậy, nó cần vừa dài, vừa rộng, vừa sâu.

Sách *Ngọc quán chiếu thân luận* viết: Nhân trung tượng trưng cho sông suối của thân thể. Sông suối thông thoáng thì nước chảy điều hòa, không ứ đọng. Nó còn có tên là thọ đường, cũng còn gọi là tử đình.

Nhân trung ngắn nhỏ, gầy khúc, co rúm thì chủ của nó người người nghèo khó, hạ tiện, chết non. Nhân trung có màu khí đen, tím, thì chỉ có thể nuôi con nuôi. Những người vùng nhân trung có những nếp hoa văn ngang dọc, đều không thích nghi với việc sinh con nuôi con. Nhân trung nhỏ hẹp như sợi chỉ, thì là người nghèo khổ, bần hàn.

Sách *Nguyệt ba động trung ký* thì chép: Nhân trung cũng gọi là thọ đường, hoặc tử đình. Nhân trung mà bên trên rộng, bên dưới hẹp, thì người này năm đầu vinh hiển, nhưng đến cuối đời thì cô độc. Ngược lại, bên trên hẹp, bên dưới rộng, thì còn tuổi trẻ không có con cái, đến già mới có được.

Bên phải, bên trái nhân trung nhấn nhúm chứng tỏ có con để lại trong bụng vợ. Phía phải nhân trung mà nhấn rúm lại thì có thể máy mất một người con gái.

Sách *Lục đài bí quyết* có viết: Nhân trung là sông ngòi của thân thể. Ở trên thì thông với sơn căn, phía dưới thì liên với hải khẩu. Phía bên phải, bên trái thì là hai kim giáp. Ở bên trong thì thuộc về mùa hạ, tháng mà vạn vật làm thành mầm thai. Cũng là cung thọ mệnh, thê tài, tử tôn. Sự tương ứng hòa hợp về nhân trung có thể xảy ra chín trường hợp sau đây:

Nhân trung ngắn mà gầy khúc, thì khắc hại vợ con. Nhân trung nông cạn thì tiền của thiếu thốn; ở bên trên rộng nhưng nông, nếu là đàn ông thì gian ác, nếu đàn bà thì cô độc. Nhân trung bên dưới mà hẹp, thì chứng tỏ là người gian xảo, sớm vinh hiển, nhưng đến già thì cô độc, rời bỏ tổ nghiệp.

Nhân trung bên trên hẹp, dưới rộng, thì những năm tuổi trẻ khó khăn, đến già mới được hưng vượng. Nhân trung mà bên phía trên có những nếp hoa văn nằm cắt ngang, nhẹ tướng thì đàn bà cô độc, đàn ông hung ác. Nặng tướng thì đàn bà bị tai nạn khi sinh, còn đàn ông thì chết bất đắc kỳ tử. Nếu không thì tới già cũng nghèo khó.

Nhân trung ở phần giữa thì sâu, nhưng trên dưới đều bình thường, thì chứng tỏ con người này luôn luôn bận rộn, vội vàng, không thể sống hòa mục yên ổn với mọi người.

Ở phần trên của nhân trung, râu không mọc được, hoặc có mọc nhưng rất cần cỗi thì chứng tỏ tài sản của người này có lúc tụ lúc tán, bất thường. Râu lại mọc ngược, mọc loạn xạ thì không lợi cho chủ nhân vì không bao giờ có một chủ ý nhất định, bạ đâu hay đó.

Ở vùng nhân trung mà râu mọc rất rậm, thì là điềm lúc nhiều tuổi, tài sản hưng vượng. Nhân trung vòng vèo không thẳng, thì bất luận đàn ông hay đàn bà, đều là người xảo hoạt, không tin được.

Nhân trung mà rúm ró, kéo mãi đến lưỡi, thì nếu là đàn bà, cần phải đề phòng sản ách. Nhân trung nhỏ như sợi chỉ, đề phòng chết đường chết chợ. Nhân trung mà giống như một thanh trúc chẻ đôi, lật ngửa, thì là điềm quý hiển và hưởng hưng vượng vào những năm cuối đời.

Nhân trung sâu mà dài thì trường thọ. Ngắn mà sâu thì những năm về già mới có con, xung khắc với vợ hoặc đoán thọ. Nhân trung mà lại có văn nếp dọc theo thì có thể phải chết tha hương. Người đàn ông mà nhân trung rúm ró, và đầu lưỡi cũng như vậy, thì người này thường gặp những chuyện vui, gia sản hưng vượng, ham rượu chè, tửu sắc.

Nhân trung có những nét hoa văn hỗn loạn, thì người này rất dễ gặp họa sông nước. Nhân trung có những hoa văn đi theo đường xiên xiên, không dọc, không ngang thì con người này không tín, không nghĩa gì cả.

Nhân trung những người bình thường dài, phân minh thì phần lớn chính trực, thích nghi với việc sinh đẻ nuôi nấng của phụ nữ. Nhân trung vòng vèo mà nông, thì phần lớn là dâm dục. Nhân trung chỉ có màu đen, màu tía thì chỉ có thể nuôi con người khác. Nhân trung hai đầu thấp, ở giữa cao, thì đến cuối đời mới có con được.

Hứa Phụ nói rằng: Nhân trung sâu, dài, con cháu đầy nhà. Nhân trung ngắn, nông, con cháu cạn dần. Nhân trung rộng, bằng phẳng, tử tôn không nên.

Đường Sinh nói rằng: Nhân trung dài một thốn, thì chủ nhân có chức quan hưởng nhị thiên thạch bổng lộc. Còn như nhân trung vòng vèo, thì hãy coi chừng gặp tai nạn.

159 – THÂM TẮC SƠ ĐẠO, TIỀN TẮC TRỆ DIÊN.

Nhân trung sâu thì mọi việc đều thông đạt, còn nhân trung nông thì công việc đình đốn kéo dài.

Nếu có người nhân trung sâu, thì công việc nhất định thông đạt. Nếu như nhân trung cạn, công việc khó khăn trắc trở.

160 – THIÊN ĐOẢN TUYỆT TỰ' NHI YẾU MỆNH, THÂM TRƯỜNG NHI NGHI TỬ' DĨ HÀ NIÊN

Nhân trung mà ngắn, cạn, thì không có con mà đoản mệnh, nhân trung sâu mà dài thì đông con mà sống lâu.

Nếu người có nhân trung ngắn mà lại nông, thì con khó nuôi, cháu cũng khó sống, bản thân thì đoản thọ. Còn như nhân trung dài mà sâu, thì đông con nhiều cháu lại trường thọ cho bản thân.

Các nhà tướng thuật nói rằng: Nhân trung thâm trường, tử tôn mãn đường.

161 – HẮC TỬ' NAN SẢN HỒ NHỤC THU'ỢNG

Nhân trung mà lại có nốt ruồi đen thì người đàn bà này sinh đẻ khó.

Nhân trung là thuộc về mặt trăng, sao chổi, nếu nhân trung nhẵn nhúm, thì sinh sản khó khăn. Và vẫn là với phụ nữ, nhân trung mà nhẵn nhúm, không trắng thì người đàn bà này thường lăng loạn, coi chồng không vào đâu.

162 – HOÀNH VĂN, THỊ TỐT Ư ĐẠO BIÊN

Người mà nhân trung có những nếp hoa văn nằm ngang, thì rất có khả năng chết đói bên đường.

Đạo, có bản viết là đồ, cùng nghĩa. Thị đọc là thị, có nghĩa là chết đói.

Người mà nhân trung có những nếp ngang cắt ra, thì có thể sẽ chết đói.

163 – THƯỢNG HIỆP HẠ QUẢNG HỀ, ĐA HẬU VƯỢNG

Nhân trung mà bên trên hẹp, bên dưới rộng thì phần lớn nửa đời sau sẽ hưởng hưng vượng.

Nếu như nhân trung bên trên hẹp, bên dưới rộng, thì có thể thấy trước đến cuối đời tài lộc vượng phát, tử nữ thành quần.

164 – THÂM TRƯỜNG GIẢ, THÀNH TÍN GIẢ,**KHOAN HẬU GIẢ, CÔNG DANH TIÊN**

Nhân trung mà vừa dài vừa sâu, là người thành thực, tín nghĩa, thanh danh hơn người. Nhân trung rộng mở, công danh sớm lập nên.

Nhân trung nếu vừa dài vừa sâu, thì thật là người thành thực, tín nghĩa, sớm lập nên công danh. Nhân trung rộng mở, là người có được sự nghiệp ngay từ lúc tuổi xanh.

165 – VI NHƯ NHẤT TUYẾN CHI TẮT, THÂN ĐIÊN CÂU HÁC

Nhân trung vừa nhỏ vừa hẹp như một ngắn sợi dây, đó là điềm sau khi chết thân diên đảo nơi ngòi rãnh.

Nhân trung nhỏ hẹp, như ngắn của một sợi dây, thì xác phơi nơi ngòi rãnh. Nhân trung không có hình, hoàn toàn không thấy được, thì hạng người này, dẫu có đi làm đầy tớ cho người khác thì cũng làm tổn hại tới chủ nhà thôi.

166 – MINH VUỒ PHÁ TRÚC CHI NGANG, GIA THỂ ĐIỀU THIỀN

Nhân trung người nào sâu, mà rõ như thanh trúc chẻ đôi lật ngửa thì rõ ràng là tổ tiên làm quan, bản thân cũng hiển quý.

Đồng Ba trong sách *Du phục chí* nói rằng: Điều thiên là cái mũ của quan thị trung. Lấy con ve làm bằng vàng và đuôi con điều để trang sức. Nếu nhân trung như thanh trúc chẻ đôi lật ngửa, vừa sâu, vừa dài, lại có góc cạnh thì người này có tổ tiên vinh hiển, và bản thân vinh hiển bổng lộc nhiều.

167 – DUY KHẨU GIẢ, NGŨ NGÔN CHI DƯỢC, THỊ PHI CHI QUAN

Miệng chính là cái cửa, cái khóa của ngôn ngữ, lời nói. Là cái cửa ải của điều phải trái, thị phi.

Khi nói thì phải mở miệng, cho nên điều sai, điều đúng đều phải đi qua cửa miệng.

Sách *Ngọc quán chiếu thân luận* chép rằng: Miệng là cái cửa để nói năng, là khí cụ để ăn uống. Có quan hệ với vạn vật, với tạo hóa, và cũng là cái cửa của phủ tạng, tâm trí. Thường phạt đều do miệng phát ra. Phải trái cũng tập trung ở cửa miệng. Lời nói của người chính trực, không ăn nói loạn nghĩa thì gọi là khẩu đức. Luôn nói những lời báng bổ, thì gọi là khẩu tặc.

Miệng mà vuông vắn, lớn, có góc cạnh, thì chủ nó vừa trường thọ, vừa quý hiển. Miệng như cái cung, là người có quan lộc. Miệng to, tươi sáng dày dạn, là người có phúc, có của.

Miệng mà ngay thẳng, không thiên lệch, dày hoặc không mỏng, thì cơ áo đầy đủ. Miệng mà như hình chữ tứ (1) thì đầy đủ, giàu có.

(1) *Chữ tứ, hình chữ nhật, như sau:*

Miệng nhọn, môi như lộn ngược, không chính thẳng, lại mỏng thì nghèo hèn.

Miệng không nói mà vẫn động đậy, như mỏ chim, mấp máy, thì đó là người nghèo đói.

Miệng như miệng chuột thì hay nói lời báng bổ, ganh ghét. Miệng chụm lại như đang thổi lửa, thì cô độc. Miệng như miệng chó, thì bản cùng hạ tiện. Có những nếp nhăn nằm dọc vào tận miệng, thì đầu có ăn mà không vào bụng.

Miệng môi có màu đen, màu tím thì khốn khó, bê trễ. Môi trên lớn, thì tính tình hay ganh ghét, phỉ báng. Môi dưới lớn thì phá gia chi tử.

Xung quanh miệng mà có nốt ruồi, thì cái ăn cái mặc đủ đầy, phải là nốt ruồi đen.

Môi miệng như ngậm son đỏ, thì chẳng bao giờ phải thiếu thốn. Miệng nhọn như rúm lại, là người nghèo hèn.

Miệng rộng, có thể đứt vừa nắm tay của chính mình thì có thể làm tướng lúc này lúc khác. Miệng môi tươi sáng, dày dạn, thì bổng lộc hàng vạn chung. Không có ai nhưng vẫn lâm nhâm nói một mình, thì tính tình gian xảo.

Môi chính là thành, là quách của miệng. Lưỡi chính là con dao nhọn của miệng. Thành quách dày dặn, con dao sắc bén, mà không bị hãm khuyết sự sắc bén thường xuyên không cùn nhụt, thì đó chính là sự hòa hợp giữa môi và lưỡi.

Lưỡi cần phải hồng không nên đen, lưỡi cần nên đỏ không nên trắng. Lưỡi hồng như son, đỏ như máu, thì chủ nó làm quan, ăn lộc nước; lưỡi dài có thể liếm dính mũi, thì chủ của nó thế nào cũng được phong hầu.

Trên mặt lưỡi có những hoa văn dài, thì ở ngôi công hầu. Trên lưỡi có nhiều hoa văn, giống như đàn ngựa. Lưỡi to, miệng nhỏ, thì nghèo hèn, chết non. Lưỡi nhỏ mà ngắn thì là phường hạ tiện. Lưỡi có màu tím tối tăm, thì nghèo khó, khôn khổ

Lưỡi lè ra như lưỡi rắn, là phường ác độc, hại người, dễ chết yểu.

Nhìn chung, miệng phải có dáng cao xa, hình phải vuông vức, gọn gàng. Màu sắc phải hồng. Giọng nói phải trong trẻo. Khẩu đức phải đoan chính, khẩu thần phải tròn đầy.

Sách *Linh đài bí quyết* chép: Miệng là cái cửa của thân thể. Trên thì thông với nhân trung, dưới thì liên với thừa tương. Bên trái, bên phải thì là tỉnh đồ, tế trù, hai bộ vị. Trong ngũ nhạc thì gọi là Hằng Sơn. Trong ngũ phương thì ứng với Bắc phương. Trong ngũ tạng thì ứng với tâm. Thủy hảo đều thông, là nơi đi ra của các nội quan. Cũng là nơi cư trú của thủy tinh bộ vị, tiếp nhận việc ẩm thực, là nguồn để nuôi thân thể. Lại là cái cửa cho lời nói, quan hệ đến thị phi.

Biển lớn thì thu nạp nước của trăm sông, miệng thì thu nạp trăm nguồn thực phẩm, để nuôi dưỡng thân thể.

Miệng mà được coi là quý tướng thì phải có góc cạnh phân minh. Mím miệng thì nhỏ, mở ra thì lớn. Hai môi trên dưới phải tương xứng. Dáng của miệng phải như cái cung, giống như đang ngâm nước trong miệng, như môi đang ngâm chén vậy.

Về dáng thì cần phải giống như thành vuông vắn, giống như chữ tứ.

Về màu sắc thì đỏ hồng như máu, như môi ngâm son. Đó chính là tướng của bậc quý nhân. Nếu như đã đạt được những điều trên đây, nhưng hai môi mỏng thì cũng không đáng quý.

Những người môi mỏng thường thì thích ca hát, vui vẻ khoái lạc. Vì vậy những người này không thể tính là bậc quý nhân.

Miệng nhọn như đang thổi lửa thì nghèo hèn, bần tiện. Miệng như miệng chuột, hay phỉ báng, đổ ky. Môi trên, môi dưới tương xứng thì thường có tài về văn chương, nghệ thuật.

Đàn bà, môi không che được răng thì thường gặp tai nạn trong khi đẻ. Còn như môi dưới trề ra vượt quá môi trên thì phường hại đến chồng con. Còn như môi trên vượt quá môi dưới, thì phần lớn là gian trá, xảo quyệt.

Phụ nữ có thai mà bên trái miệng có màu xanh lan đến tận miệng thì sẽ sinh con trai. Bên phải có màu hồng, lan đến tận miệng thì sẽ sinh con gái. Xung quanh miệng có khí sắc màu đen, thì thường không thể mẹ tròn con vuông.

Phụ nữ mà khoe miệng rủ xuống thì là phường hạ tiện, gặp toàn những chuyện lo buồn. Nếu không phải là vợ hai thì cũng là đầy tớ.

Miệng như ngậm son, là người quý hiển. Cười mà hở răng thì phần lớn là phường vô lễ nghĩa. Môi nhọn, mà không có góc cạnh gì, thì là người lao tâm, lao lực.

Người đàn bà mà môi miệng thô lỗ lại có khí sắc tím thì không thể có trượng phu, nghĩa là không chồng vậy.

Ăn nói ngập ngừng, thì không tín nghĩa, không thể hòa hợp với mọi người.

168 – HỌA PHÚC CHI SỞ CHIÊU, LỢI HẠI CHI SỞ THUYỀN

Miệng có thể gọi là họa phúc đến, có thể tuyển chọn điều lợi, điều hại.

Miệng thì là căn nguyên của họa phúc. Mà họa phúc thì cũng là một mặt của lợi hại. Họa phúc lợi hại đều do con người làm nên. Vì vậy, lời nói, không thể không cẩn thận.

Thánh nhân nói rằng: Lời nói phân loạn là miệng mà ra, nhất định sẽ gọi tai ương đến.

169 – ĐOAN HẬU QUẢ TỪ GIẢ, ĐỊNH VĂN HỒ NHỤC

Con người trung hậu ít trò chuyện, nhất định bớt được điều nhục đến thân mình.

Người mà tướng tốt, nói năng không nhiều. Nếu như cẩn thận trong khi nói năng thì sẽ bớt được những điều nhục nhả cho thân mình.

170 – PHỈ BÁNG ĐA NGÔN GIẢ, TẤT CHIÊU KỲ KHIỂN

Nói năng bừa bãi, phỉ báng người khác, nhất định tự chuốc lấy tai ương.

Nói năng hay buông những lời phỉ báng, nhiều lời là chỉ những người chỉ chuyên bàn đến những chuyện đắc thất, xấu tốt của người khác với thái độ không thiện chí. Với những người này, đó là một cách tự chuốc lấy tai ương vào mình vậy.